

Otrdiena ● 2023. gada 25. jūlijs

CENA tirdzniecībā 0,95 EUR

“Kādēļ vienam
liedz, otram ļauj?”

3.

Sapņi piepildās!

Foto - E. Gabranovs

Šķēršļu joslā. Evita Prole (foto), taujāta, cik ilgi ar zirgiem ir uz 'tu', pavēstīja, ka visu savu dzīvi. “Man ir septiņpadsmit gadi,” piebilda jaunieta.

Edgars Gabranovs

Svētdien Bērzpils pagasta “Tabakovā” pulcējās sportisti no visas Latvijas, lai startētu pirmajās “Jaunbērziņu treniņšacensībās konkūrā”. Atgādinām, ka pērn pirmo reizi Bērzpils pagasta “Jaunbērziņos” notika treniņšacensības zirgu pajūgu braukšanā. Arī šogad tās neizpaliks. “Tiksimies 12.augustā pulksten 11,” aicina “Jaunbērziņu” saimniece Agrita Prole.

Pirms gada 16-gadīgā zirgu pajūgu braucēja Evita Prole, vērtējot pirmās sacikstes dzimtajās mājās, neslēpa, ka ir gandarīta par valdošo jauko atmosfēru: “Mammai regulāri lūdzu noorganizēt sacensības. Centos viņu pierunāt, un, lūk, izdevās. Sapņi piepildās, ja nebaidās tiekties pēc tiem!” Vēl cerīgāks un spārīgāks noskaņojums Evitai bija šo svētdien, kad viņa pavēstīja, ka treniņšacensībās būs gandrīz 80 starti: “Kas mudina startēt? Tas ir adrenalīns.” Jaunietes mamma Agrita Prole ir pārliecināta, ka vienkāršāk ir gulšņāt uz divāna mājās un neko nedarīt: “Godīgi sakot, es nebiju cerējusi uz tik lielu atsaucību, turklāt mums ir ļoti pieredzējis tiesnesis Egils Broks no Raunas, kurš ļoti vēlas attīstīt un popularizēt zirgu sportu Latgalē. Kāda ir cilvēku interese? Tā noteikti palielinās!”

Latvijas Jātņnieku federācijas koordinators E. Broks par sadarbību jāšanas sporta attīstībā ar Latvijas reģioniem apliecināja Agritas teikto, ka Ziemeļlatgalē līdz šim bija vērojama pasivitāte: “Saņemot aicinājumu doties uz “Jaunbērziņiem”, centos sakārtot savu darba režīmu tā, lai

šeit noteikti nokļūtu. Es pat atcēlu dalību pasaules kausā. Redzot vietu un sportistu skaitu, jāsecina, ka jūspusē viss ir ļoti pārdomāts. Godīgi sakot, šurp braucot, šaubījos, kā būs... Patiesi redzu, ka jums ir visas perspektīvas organizēt treniņšacensības. Augstākais rādītājs jeb augstākā latiņa mazo kluba izcīņas kausu organizēšanā ir ieskaite turnīrs. Ziemeļlatgalē noteikti var tiekties uz šo līmeni. Tiesa, jābūt stiprai komandai, jo viens cilvēks nav karotājs. Uz kādu mērķi ieteiktu iet? Mans mērķis kādreiz bija ļoti augsts, pat startēt olimpiskajās spēlēs. Esmu sapratis, ka profesionālais sports nav veselīgs ne cilvēkiem, ne zirgiem. Bērniem un jauniešiem jābūt kopā ar zirgiem, jo zirgs ir terapeits. Dzīvnieki diemžēl ir atstāti novārtā, jo jaunā paaudze nereti neredz ne cūku, ne govī. Vidzemes reģionā vērojama liela aktivitāte amatierklasē, kad sacensības ir kā izklaide, nevis mērķis par katru cenu uzvarēt, turklāt mazās sacensībās valda ļoti jauka atmosfēra. Ceru, ka Balvu novads turpmāk nebūs baltais plankums Latvijas kartē. Pieļauju, ka treniņšacensības konkūrā varētu notikt arī Balvos. Brīnišķīgi, ka nesen jūsu novada centrā notika zirgu parāde, par kuru esmu dzirdējis jaukas atsauksmes. Gribētu minēt savu bērniību. *Saslīmu* nejausi, ejot Mālpilī ar tikliņu uz veikalu. Redzot zirgu sacensības stadionā, tur nodzīvoju visu dienu, līdz veikalam neaizejot. Tas iekrita sirdī, un scenārijs, kā ieinteresēt bērnus un jauniešus, varētu būt līdzīgs. Ko novēl jātņnieku sacensībās? Pirmkārt, Dieva apsardzību, jo arī mācīts zirgs var izspēlēt visādus jokus. Otrkārt, veiksmi un labus rezultātus. Un tā patiesi ir taisnība, ka ar ponijiem ir grūtāk strādāt nekā ar zirgiem...”

Īsziņas

Nākamajā
Adugumā

● **Vilki nokož jērus**
Nelaieme Balvu pagastā

● **Ražīgs darba mūžs**
Saruna ar Atzinības raksta
saņēmēju

Sprīdīs par ezeriem

8.augustā plkst. 16.30 ikviens interesents aicināts pievienoties darba grupas sanāksei Balvu Kultūras un atpūtas centrā par Balvu un Pērkonu ezeru apsaimniekošanas zonējumu. Īpaši aicināti tie, kuri ezerus izmanto vai plāno izmantot atpūtai, tūrismam un uzņēmējdarbībai.

Tautas skrējieni Balkanos

30.jūlijā plkst. 12.00 Šķilbēnu pagasta Balkanos notiks tautas skrējiena “Balkanu aplī” 2. kārtā un sacensības nūjošanā. Reģistrācija no plkst. 11.30. Dalījums vecuma grupās. Distanču garumi skrējējiem 500 m – 5000 m. Distances garums nūjotājiem – 5000 m. Sikāka informācija – Pēteris Vancāns, tālr. 27824570.

Svētki šahistiem

29. un 30.jūlijā plkst. 11.00 Tilžas vidusskolā (Raiņa ielā 15) notiks lielākās šaha sacensības mūspusē. Balvu novada atklātajā šaha turnīrā sportisti startēs četrās vecuma grupās.

Cīnīsies par Rugāju kausu

26.jūlijā plkst. 11.30 notiks čempionāts “Rugāju kauss pludmales volejbolā 2023”.

Politiski represēto salidojums

5.augustā Ikšķilē notiks LPRA politiski represēto salidojums. Braucienam pieteikties pa tālruni 26552405 līdz 28.jūlijam.

Vārds žurnālistam

Maruta Sprudzāne

Vasara vēl nav beigusies, taču mans labākais notikums šovasar bija ciemošanās pie klasesbiedrenes Daces Norvēģijā. Esot tur pirmo reizi, viss šķiet pārsteiguma un apbrīnas vērts. Tagad esmu noticējusi daudzkārt dzirdētajiem stāstiem, cik tur skaisti, cik daudz svaiga gaisa, cik vienkārši un eleganti dzīvo cilvēki. Ceļi ir sauri un līkumaini, taču gludi, un šoferi pieklājīgi, netrūkst oāzīšu, kur pietāt, lai padzertu kafiju, paskatītos apkārtējās vides gleznās un vajadzības reizē apmeklētu tualeti. Skrējieni cauri tuneļiem aizzib kā mirklī, jo Dace ir prasmīga šofere, ne velti arī viņas ikdienas darbs, dzīvojot Drammenē, saistās ar autovadīšanu, plānojot un vadot darba organizācijas procesu. Divās dienās nobraucām tuvu 900 kilometriem, un pārsteigums man bija iespēja redzēt un sajūst trīs gadalaiku pieskārienu. Izpalika tikai rudens. Paskatos mazos videostāstīņus, lai saklausītu ūdenskritumu šalkas. Dace teica, – ja atbrauktu citā mēnesī, tiem būtu jau citāda noskaņa, jo daba nemitīgi visu maina – te sniegs, te jau kūst, te atkal list un pludo. Kalni dzīvo savu dzīvi. Norvēģija ir varena, bet paskarba zeme. Manās sajūtās palicis vilinājums to kādreiz redzēt atkal.

Lai vasara turpinās un mums katram izdodas piedzīvot kādu atmiņās paliekošu notikumu! Laiks ir steidzīgs, paliek tikai tādi mazi nospiedumi, par ko priecājas acis un sirds.

Latvijā

Situācija ir nopietna. Tā par notiekošo Liepājā, kur svētdienas pievakarē sabruka notekūdeņu attīrīšanas iekārtu pirmsattīrīšanas rezervuāra siena un daļa attīrīšanas ūdeņu sāka ieplūst jūrā, atzinis pilsētas mērs Gunārs Anšņš. Viņš teica, ka vakar uzņēmuma "Liepājas ūdens" tehniskie darbinieki un būveksperti nāca klajā ar priekšlikumiem, kā salabot pirmsattīrīšanas bloku – sienu, kas sagāzusies. Pagaidām notiekošais nerada draudus cilvēku veselībai, taču peldēties neiesaka. Lai samazinātu notekūdeņu iekārtās nonākušo ūdens daudzumu, iedzīvotājus aicina pārskatīt ikdienas paradumus un tuvāko dienu laikā samazināt ūdens patēriņu. Atbildīgie dienesti ir uzsākuši ūdens paraugu monitoringu, lai sekotu līdzi ūdens kvalitātei.

No Centrālcieta izbēgušais ir noķerts. Svētdien ap pusdienlaiku no Rīgas Centrālcieta aizbēdzis 1993.gadā dzimušais Māris Kovaļovs. Virietis atradās ieslodzījumā par slepkavības mēģinājumu. Valsts policija uzsāka plašus personas meklēšanas pasākumus un izsludināja visā valstī "slazdus", ierobežojot citu personu ikdienas gaitas, arī pārmeklējot transportlīdzekļus. Dienas vakarpusē izbēgušo aizturēja un nogādāja atpakaļ cietumā.

Baznīcā uzdarbojies vandālis. Draudzes mācītājs Kristis Kalniņš ziņo, ka Rīgas Vecajā Svētās Ģertrūdes luterāņu baznīcā uzdarbojies vandālis. Vandālisma laikā uzbrucējs ir sabojājis kristības trauku un iznīcinājis kādu ikonu, kā arī izteicis nāves draudus mācītājiem. "Paturam aizlūgšanās draudzi un mācītājus," aicina Kalniņš.

Pārtikas cenas joprojām ir augstas. Pašlaik ir ļoti grūti izteikt prognozes par pārtikas cenu turpmāko attīstību Latvijā, taču tuvākajā laikā pārtikas cenas Latvijā turpinās kristies, norāda eksperti. Viņu prognoze, ka ilgākā termiņā nevajadzētu cerēt, ka tās atgriezīsies līmenī, kāds bija pirms kara Ukrainā izraisītās krīzes.

Latvijā bankas ir nedraudzīgas. Latvijā strādājošo komercbanku attieksme pret iedzīvotājiem un arī uzņēmumiem kredītēšanas ziņā nav draudzīga, atzinusi Latvijas Universitātes profesore, Fiskālās disciplīnas padomes vadītāja Inna Šteinbuka. Viņasprāt, Latvijā ir jāstrādā pie imigrācijas nosacījumu atvieglošanas plašākai darbaspēka piesaistei no ārvalstīm, jo darbaroku trūkums bremzē ekonomikas attīstību.

Šonedēļ analīzes bez maksas. Rīgas Austrumu klīniskajā universitātes slimnīcā (RAKUS) līdz 28.jūlijam var veikt bezmaksas aknu blīvuma mērīšanu (Fibroscan) un asins testēšanu uz C hepatītu (anti-HCV).

Lasītāko receptu tops. Jūlija otrā pusē priekšplānā izvirzās kabači un gurķi. To apliecina lasītāko receptu TOP 5 saraksts, jo apgriezienus uzņem konservēšanas sezona.

(Ziņas no www.delfi.lv, www.lsm.lv un www.tvnet.lv)

Medņevas pagastā rūpējas par mirušo piemiņu

Uzbūvē kapliču, ierīko kāpnis

Ingrīda Zinkovska

Aptuveni pirms nedēļas Viļakas Romas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels sociālajos tīklos rakstīja: "Kaut kas neticami brīnišķīgs izdarīts Skandīnes kapsētā. Iedomājieties! Joprojām ir cilvēki, kas strādā bez jebkādas samaksas un atbildības..."

Prāvests informēja, ka tikai dažu dienu laikā seši vīri no jauna uzstādīja kapu kapliču: "17.septembrī par viņiem būs Pateicības dievkalpojums Viļakas baznīcā. Es uzticu Dievam, lai būtu vairāk tādu atsaucīgu personu manā ceļā, kas pienāk klāt un vienkārši pajautā, – Guntar, es gribu darīt..."

Skandīnes kapi atrodas Medņevas pagastā. Medņevas pagasta pārvaldes vadītājs Juris Prancāns stāsta, ka pagastā ir septiņas kapsētas. Ar kapu vecākajiem ir noslēgts vienreizējs līgums par kapu apļaušanu, pagasts palīdz viņiem arī ar degvielu, taču nekas tāds nebija atrunāts. "Ir izdarīts ļoti labs darbs. Tā ir pašu iniciatīva. Malači puīši!" saka arī pagasta pārvaldes vadītājs. Viens no kapličas izbūves iniciatoriem ir Viesturs Strupka, viņš ir kapu vecākais Skandīnes kapos, taču kapličas pārbūvi kopā ar brālēnu Jāni Barkānu veikuši par saviem līdzekļiem, pieaicinot palīgā strādniekus, kas viņiem palīdz. "Materiāls bija pa rokai. Izdomājām, ka varam to atļauties," secināja Viesturs, kurš vairāk komunicēja ar prāvestu, bet Jānis bija pārbūves iniciators. Par iedzīvotāju vāktajiem ziedojumiem ļoti daudz ir izdarīts Medņevas pagasta Olūtovas kapos, kur atjaunots žogs, žoga stabiņi, izbūvētas kāpnis, izgatavots un uzstādīts jauns kapu uzraksts. Kapu vecākais Gunārs Slišāns izgatavojis četrus galdiņus Viļakas kapos. Par kapu uzturēšanu un labiekārtošanu tiek domāts arī citās Viļakas draudzes kapsētās. Taču dažviet tam traucē birokrātiski šķēršļi, augušanas arī būvmateriālu cenas.

Skandīnes kapusvētkos. Viļakas Romas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels kopā ar Viesturu Strupku un Jāni Barkānu pie jaunās kapličas.

Foto - no personīgā arhīva

Kāpnis Olūtovas kapos. Medņevas pagastā kapi lielākoties, izņemot Lāšķu, atrodas uzkalniņos, tāpēc kāpnis ir nepieciešamas. Kapos izbūvēts jauns žogs un izgatavots jauns uzraksts.

Foto - no personīgā arhīva

Brīvā laika aktivitātes

Laiks izbaudīt atpūtu supojot!

Līga Panga

Vasara – lieliskākais Latvijas gadalaiks – rit pilnā sparā, un mūsu novada iedzīvotājus un ciemiņus aicina tuvējie trīs ezeri. No tiem tieši Balvu ezers, kas atrodas praktiski pilsētas sirdī, lielākoties tiek izmantots gan kā dažādu sacensību vieta, gan vienkārši kā treniņu vai atpūtas vieta. Tur tiekas gan makšķernieki, gan ūdensmotociklisti saviļņo dziļo ezera ūdeni, gan iecienītais "Vilnītis" vizina atpūtniekus uz plota...

Bet vēl viens samērā sens ūdenssporta veids ir supošana. Ar to Balvos kādreiz nodarbojās ļoti daudzi skolas vecuma jaunieši. Arī tagad šis sporta veids nav aizmirsts, vien atšķirība tā, ka supus iedzīvotāji var gan iznomāt, gan doties baudīt saulrietus vai saullēktus no ezera vidus ar savu *dēli*. Šo iespēju izmanto arī balveniete SANIJA SKALOVA. Aicinājām viņu uz nelielu sarunu.

Vai Balvu ezers ir laba vieta supošanai?

– Manuprāt, tas ir diezgan labi piemērots, jo Balvu ezers ir mierīgs. Tajā nav izteikti lielu strauņņu, tomēr ūdens ir samērā smags, arī ezers ir dziļš. Tāpēc, uzkāpjot uz SUP dēļa, jāsaik airēt lēnām, saglabājot mieru un līdzsvaru.

Cik reizes esi supojusi un kā Tev gāja?

– Neesmu profesionāla supotāja – uz dēļa pagaidām esmu uzkāpusi vien dažas reizes, taču domāju, ka izdevās samērā labi. Ļoti patīk, ka šī relaksējošā aktivitāte ir arī veselīgs sporta veids.

Kāds gadalaiks ir vispiemērotākais supošanai?

– Tā, protams, ir vasara, jo ūdens ir silts un daudz vieglāk ir kontrolēt dēļa šūpošanās procesu. Bet zinu, ka citi supo gan rudenī, gan pavasarī, piemēram, izaicinot sevi kādas straujas upes ūdeņos.

Kādi drošības pasākumi jāievēro supojot?

– Viena no vissvarīgākajām lietām, kas jāatceras supojot, ir vienmēr uzģēbt glābšanas vesti. Pat tad, ja esat spēcīgs un labs peldētājs, ārkārtas situācijā ir svarīgi valkāt glābšanas vesti. Tāpat jāapzinās apkārtnē un jebkādi potenciālie apdraudējumi ūdenī, piemēram, akmeņi vai spēcīgas straumes. Tā kā SUP dēlis ir nestabils, sākumā labāk supot, sēžot uz ceļiem; kad jūties jau pārliecināts, var celties kājās.

Ko ieteiktu citiem, kuri vēl nekad nav stāvējuši uz SUP dēļa?

Foto - no personīgā arhīva

Balvu ezerā. Sanija atzīst, ka supošana ir jautra un relaksējoša nodarbe, ko var veikt gan vienatnē, gan kopā ar draugiem: "Jūs vienkārši stāvat vai sēžat uz liela dēļa un izmantojat airi, lai pārvietotos pa ūdeni. Tas ir lielisks treniņš rokām, taču tas ir arī lielisks veids, kā *iztīrīt* prātu un baudīt ainavu."

– Noteikti ieteiktu vienkārši uzdrošināties un pamēģināt, jo varbūt tieši kādam tas kļūs par jaunu hobiiju. Turklāt izmēģināt kaut ko jaunu vienmēr ir lietderīgi, jo tādējādi var gūt jaunu pieredzi. Kopumā supošana ir jautra aktivitāte, ko var baudīt visu vecumu cilvēki. Neatkarīgi no tā, vai meklējat relaksējošu veidu, kā baudīt dabas skaistumu, vai izaicinošu treniņu, supošana ir lieliska iespēja!

Absolvē augstskolu

Izvēlējās kļūt par ārsti

Aija Socka

Šovasar, beidzot studijas augstskolās, izlaidumus svinēja absolventi, arī mūspuses jaunieši. Katrs no viņiem izvēlējies savu aicinājumu, arī rugājiete ARTA AKMENE, kura, absolvējot Rīgas Stradiņa universitāti, ieguvusi ārsta grādu.

Kādi bija studiju gadi un lielākie izaicinājumi šajā laikā?

– Studijas bija grūtas, īpaši pirmie gadi. Mēģinot atcerēties sevi pirms pārcelšanās uz Rīgu, studiju sākšanas Rīgas Stradiņa universitātē un pēc augstskolas absolvēšanas, redzu būtiskas personības izmaiņas – esmu droša un pārliecināta par sevi, veiksmīgi spēju plānot ikdienu, esmu ieguvusi daudzas sev vērtīgas atziņas, azartiska, izaicinot sevi sasniegt jaunus mērķus, kas sākotnēji šķiet neērti un biedējoši.

Vieni no pirmajiem lielākajiem izaicinājumiem bija iejusties Rīgā, pielāgoties augstskolas notiekošajam studiju procesam, saņemties brīžos, kad palicis pēdējais kolokvijs (zināšanu pārbaude) pirms eksmatrikulācijas (atskaitīšanas no studentu skaita), prast uzstādīt savu mērķi augstāk par vēlmi satikties ar draugiem, stundām pastaigāties pa iepirkšanās centriem, iet uz ballītēm, kino, sēdēt kafējnicās.

Vai studiju laikā vajadzēja izvēlēties specializāciju?

– Nē, specializācijas izvēle notiek, stājoties rezidentūrā pēc augstskolas absolvēšanas. Otrajā kursā izmantoju iespēju iestāties pediatru grupā, kur vienu gadu papildus studēju mācību par bērnu.

Studiju laikā arī strādājāt. Kā darbu varēja apvienot ar studijām?

– Jā, studiju laikā iemēģināju savas spējas kā sanitārtransportētājs, kas pacientus no nodaļas nogādā uz un no izmeklējumiem. Vēlāk biju sanitāre operāciju blokā, kurā liels bonuss bija vērot notiekošās operācijas un rast izpratni par to, kas notiek operāciju zālē. Vēlāk, kad apguvu attiecīgos studiju kursus, kļuva par medicīnas asistenti (sertificētas medicīnas māšas pavadībā veicu māsu darbu) Paula Stradiņa

klīniskās universitātes slimnīcas Uzņemšanas nodaļā. Manā gadījumā darbu apvienot ar studijām izdevās diezgan veiksmīgi, jo nodaļu vadība zināja, ka studentiem darba dienās ir jāmacās, un dežūras lika nedēļas nogalēs, strādāju arī darba dienu nakts maiņās, svētku dienās.

Vai darbs atbilda tam, kā bijāt iztēlojušies medicā ikdienu?

– Pirmajosursos, pirms uzsāku darba gaitas, medicā ikdienu nebiju paspējusi vēl iedomāties, jo studiju kursi bija ļoti teorētiski, uz slimnīcām studenti negāja. Uzsākot darbu slimnīcā, radās pirmie iespaidi, un viss notiekošais šķita normāla ikdienas sastāvdaļa. Strādājot Uzņemšanas nodaļā un redzot pacientu skaitu uz vienu māsu, vienu ārstu, radās pārdomas, kā, strādājot šādas intensitātes apstākļos, var saglabāt empātiju pret cilvēkiem, veselīgu domāšanu un dzīvesprieku ārpus darba. Protams, katram pašam jāspēj atrast sev brīdis atelpai, lai nomierinātos, aizietu pusdienās un atcerētos, ka pastāv dzīve arī ārpus darba.

Kā, raugoties uz saviem sasniegumiem, vērtējat viedokli, ka lauku skolas nespēj dot skolēniem kvalitatīvu izglītību?

– Pirms dokumentu iesniegšanas Rīgas Stradiņa universitātē nebiju pārāk pārliecināta par iekļūšanu Medicīnas fakultātē. Lai gan vidusskolas sākumā jau sāku gatavoties domai par medicīnu, plānoju kārtot attiecīgos eksāmenus, kā arī reizi mēnesī devos uz eksāmenu sagatavošanās kursiem Rīgas Stradiņa universitātē. Zinu, ka varēju pacensties vairāk un iegūt augstākus vērtējumus, bet vai tas lika sajūties nepietiekoši sagatavotai un nepietiekoši labai, lai konkurētu? Nē, nelika. Protams, pastāv pamatskolu, vidusskolu un ģimnāziju reitingi. Šobrīd ir pārmaiņas un nesakārtotība izglītības sistēmā, izteiktāks pedagogu trūkums, kā līdz šim, kas tiešām vairāk var skart lauku skolas. Tomēr, paskatoties atpakaļ, 1. kursā liela daļa no maniem grupas kolēģiem nebija Rīgas skolu absolventi. Līdz ar to varu spriest, ka katra skolēna iekļūšana augstskolā ir atkarīga no savlaicīgas savas nākotnes vīzijas izveides, centības papildus apgūt interesējošās augstskolas sniegtos sagatavošanās kursus vai laikus iepazīt uzņem-

Foto - no personīgā arhīva

Arta Akmeņe. “Manā karjeras plānā ietilpst iegūt specialitāti un sniegt ieguldījumu dzimtajā pusē, uzlabojot pacientu aprūpi Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienībā. Šobrīd aktuāls ir specialitātes izvēles posms, kurā, izturot rezidentūras konkursu, pavadīšu vairākus gadus, līdz iegūšu speciālista izglītību,” atklāj jaunā mediķe.

šanas kritērijus. Svarīgi ir cieņpilni izturēties pret pedagogiem, viņu darbu, jo arī tas veicina atgriezenisko saiti starp skolotāja mācīto vielu un skolēna sekmēm. Lauku skolās ir individualizētāka pieeja katram skolēnam, viņi paši to var izmantot savā labā, apgūstot mācību vielu ar dziļāku izpratni, kas sekmējas augstākos vērtējumos. Uzskatu, ka lauku skolas spēj sagatavot konkurētspējīgus skolēnus augstskolām, ielikt zināšanu pamatus un palīdzēt skolēna intereses pārvērst reālā rīcības plānā.

Par ūdensmotocikliem Balvu ezerā

“Kādēļ vienam liedz, otram ļauj?”

Aktuāli!

Artūrs Ločmelis

Savulaik Balvu pilsētā pie peldvietas Dzirnau ielā tika noasfaltēts laukums un piebraucamais ceļš pie ezera (apakšējais attēls), ko varēja izmantot arī ūdensmotociklu īpašnieki (privātpersonas), lai savu tehniku ielaistu ezerā un baudītu atpūtu uz ūdeņiem. Pirms vairākiem gadiem viņiem to darīt aizliedza, kā iemeslu minot drošības riskus, jo pludmalē peldas cilvēki. Tajā pašā laikā šī gada 22. jūnijā Balvu novada domes sēdē tika nolemts izsniegt atļauju SIA “Wake up” izmantot pašvaldībai piederošo pontonu iznomājamā ūdensmotocikla novietošanai un braukšanas zonas iezīmēšanai.

Līdz ar to iedzīvotājiem radušies pašsaprotami jautājumi, kuri skar mūsu visu kopējo drošību:

- ◆ “Kādēļ privātpersonām ielaist savus ūdensmotociklus ezerā no peldvietas Dzirnau ielā savulaik aizliedza, bet SIA “Wake up”, kas atrodas netālu no peldvietas, tagad to ļauj darīt? Vai drošības risku, kas pastāvēja iepriekš, vairs nav?”
- ◆ “Domājams, ne visiem tiem cilvēkiem, kuri no SIA “Wake up” iznomās ūdensmotociklu, būs pietiekamas prasmes, iemaņas un pieredze, lai vadītu ūdensmotociklu vietā, kur netālu atrodas peldvieta. Iespējams, daļa no viņiem vispār nekad iepriekš nebūs braukuši ar ūdensmotociklu. Līdz ar to, vai šādas atļaujas piešķiršana SIA “Wake up” drošības riskus nepalielina vēl vairāk? Kurš būs atbildīgs, ja, nedod Dievs, notiks nelaime?”
- ◆ “Lai pa ezeru pārvietotos ar ūdensmotociklu, nepieciešamas tiesības. Kurš kontrolēs, vai cilvēkam, kurš no SIA “Wake up” iznomās ūdensmotociklu, ir atbilstoša vadītāja apliecība?”

Foto - A. Kirsanovs

Foto - A. Kirsanovs

Kur un kā viss plānots? Paredzēts, ka SIA “Wake up” iznomājamā ūdensmotocikla ielaišanas punkts Balvu ezerā atradīsies attēlā redzamajā vietā (iezīmētā ar apli; attēlā skats uz ezeru redzams no tilta puses), kas, kā stāsta uzņēmuma valdes loceklis Kristaps Vanags, atrodas vairāk nekā 200 metrus tālāk no peldvietas un iepriekšējās vietas, kur savulaik tika ļauts ezeram piekļūt ar ūdensmotocikliem. Tikmēr attēlā ar līniju redzams plānotais ūdensmotocikla braukšanas ceļš – tā sākums un turpinājums. “Vēlos arī atkārtoti uzsvērt, ka SIA “Wake up” izsniegtā atļauja paredz atpūtniekiem ūdensmotociklu iznomāt un ļaut ar to pa ezeru pārvietoties KONTROLĒTI jeb pa speciāli iezīmētu braukšanas zonu, ko apņemas ierobežot ar bojām, nevis vienkārši tā, ka tiek iedots ūdensmotocikls un tad cilvēks brauc, kur pagadās. Braukšanai pa ezeru jābūt kontrolētai. Savukārt, raksturojot situāciju kopumā, kas šobrīd valda uz ezera, ir tā, ka katrs pa to pārvietojas, kur vēlas. Līdz ar to nekontrolēta braukšana arī rada drošības riskus,” stāsta uzņēmuma valdes loceklis. K. Vanags piebilst, ka šogad ūdensmotocikla iznomāšanas pakalpojums vēl nebūs pieejams, jo viss vēl ir darba procesā. Visticamāk, to varēs iznomāt jau nākamajā gadā. Iedzīvotāji arī pamanījuši, ka no ezera noņemtas troses, kuras izmantoja veikbordam. K. Vanags pastāstīja, ka tiek veiktas nepieciešamās apkopes un gaidītas rezerves daļas, bet, domājams, tuvāko divu nedēļu šis pakalpojums iedzīvotājiem atkal būs pieejams.

* Turpinājums 9.lpp

Saruna ar Atzinības raksta saņēmēju

Kad domas skrien līdzī lasāmvielai

Ingrīda Zinkovska

Novada svētkos domes Atzinības rakstu par pilsonisko un sabiedrisko aktivitāti, ieguldījumu novada nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā un Ziemeļlatgales materiālās un nemateriālās kultūras vērtību popularizēšanā saņēma Baltinavas bibliotēkas vadītāja **INĀRA BUBNOVA**.

Bibliotēkā Ināra nostrādājusi ilgu laiku: "Vidusskolā mācījās Tilžā, bet man ir bibliotekāra izglītība. Esmu beigusi Kultūras darbinieku tehnikumu, tikai kādu laiku pēc bērnu piedzimšanas pastrādāju padomju saimniecībā "Baltinava", internātskolā arī strādāju bibliotēkā, bet kopš 2003. gada bibliotēka atrodas tagadējā pagasta pārvaldes un kultūras nama ēkā."

Skolas gados droši vien patika lasīt grāmatas, kā daudziem bērniem un jauniešiem, kad vēl nebija interneta, datoru un telefonu...

– Lasīt man patīcis vienmēr. Kāpēc izvēlējos tieši bibliotekāra profesiju, grūti pateikt. Droši vien, ka tā grāmatu pasaule pievilka. Mācoties vidusskolā, bibliotēka bija skolā. Taču ciema bibliotekāre Anna Brenčeva arī bija ļoti atsaucīga, ļoti prata ieinteresēt bērnus, ieteikt grāmatas. Protams, skolā grāmatu krājumiņš bija mazāks, lielākoties mācību literatūra, tādēļ, ja gribējās lasīt kaut ko papildus, bija jādodas uz ciema bibliotēku.

Atceraties, kādas grāmatas patika lasīt visvairāk?

– Mums visiem patika Imants Ziedonis, Annas Sakses "Pasakas par ziediem".

Saistot ar padomju laiku slavināšanu un kontekstā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā, arī rakstnieces Annas Sakses pieminēklis tika iekļauts demontējamo sarakstā. Kā ir ar viņas darbiem? Vai tos vēl lasa joprojām?

– Annas Sakses "Pasakas par ziediem" joprojām ir ieteicamās literatūras sarakstā, kas skolēniem jāizlasa. Nekādi norādījumi izņemt rakstnieces darbus no krājuma nav bijuši. Tās vairāk bija diskusijas sociālajos tīklos. Arī tad tika uzsvērts, ka padomju laiku dzejnieku un rakstnieku pieminēkli tiek demontēti viņu politiskās, nevis literārās darbības dēļ. Tik striktu norādījumu, kā bija padomju laikā, ka kāda grāmata obligāti jāizņem no apgrozības, nav. Interesanti, ka bērniem, kuri atbrauc uz Baltinavu ciemos pie vecmāmiņām un vec-tētiņiem no citām pilsētām un apdzīvotām vietām, ieteicamās literatūras sarakstā ir pat vairāk tādu autoru grāmatu, par kuriem bija diskusijas sabiedrībā. Acīmredzot viņiem mācību iestādes ieteicamās literatūras sarakstā iekļauj grāmatas, kuras nav ieteiktas izņemt no aprites.

Vai daudz cilvēku vasarā iegriežas bibliotēkā?

– Tādu bērnu, kas atbrauc pa vasaru ciemos pie vecvecākiem, vien būs vairāk nekā desmit. Lielākie nāk paši, mazākie – kopā ar vecmammām vai vectētiņiem. Kādi pieci vietējie bērni ik dienu vai katru otro dienu, kā nu kurš, nāk padarboties internetā. Ir ģimenes, kas nevar atļauties iegādāties bērniem datorus. Bija viens tāds brīdis, kad bērni sēdēja ārpusē uz soliņa un ķēra savos telefonos Wi-Fi, jo bibliotēkā tas ir bez maksas. Nāk arī pieaugušie – vairāk, kad vajag kaut ko izdrukāt. Kādreiz, lai piekļūtu pie datora, rinda stāvēja, tagad tā vairs nav. Pagasta pārvaldes darbinieki nāk. Pārsvārā pārskata jaunāko presi, žurnālus, avīzes. Kad kultūras namā ir kāds pašdarbības kolektīva mēģinājums un kāds dalībnieks ierodas agrāk, arī tad ienāk pameklēt kādu lasāmgabalu vai ieskatīties internetā. Tad vēl atbrauc tirgotāji, arī šoferis nāk augšā palasīt, lai īsinātu laiku. Nāk arī pastāvīgie lasītāji.

Kādas grāmatas bibliotēkā ir pieprasītākās?

– Lasītāju pieprasījumam sekoju līdzī. Cenšamies iepirkt latviešu autoru darbus. Vecākajai paaudzei tie ļoti iet pie sirds. No latviešu autoriem tas ir Dzintars Tilaks, kurš raksta gan pieaugušajiem, gan bērniem, tad vēl Ingūna Dimante, Arnolds Auziņš, Ingūna Bauere. Vēl ir tāda grupiņa lasītāju, kura lasa Daces Judinas detektīvus. Tā ir gaumes lieta. No ārzemju autoriem iecienīti ir Lusindas Railijas darbi. Mēs, bibliotēkas, arī maināmies ar grāmatām. Ja pieprasītās grāmatas nav mūsu bibliotēkā, paskatos elektroniskajā katalogā, kurā bibliotēkā tā ir, un veicu pieprasījumu.

Varētu uzslavēt čačlakos grāmatu lasītājus, kas apmeklē Baltinavas bibliotēku?

– Noteikti! No lasītāju pulka tie ir: Silvija Buklovskā, Henriks Logins-Slišāns, Aivars Kašs, Daina Pastare, Janīna Smirnova,

Ludmila Dubkova un citi.

Vai ar lasītājiem gadās arī domstarpības?

– Nē. Varbūt par bibliotēkas darbu kāds kaut ko pasaka man aizmuguriski, bet bibliotēkas telpās nekas tāds nav dzirdēts. Ja gadās, ka kāds grāmatu ir sabojājis, mazbērns kaut ko nemanot tur ir iešvikājis vai saplēsis, mēs to atrisinām mierīgā ceļā. Lasītājs tad cenšas nopirkt to grāmatu. Bibliotēkas apmeklētāji izturas atbildīgi.

Jums ir interesanti atgadījumi ar lasītājiem. Kāda no sievietēm ieteicāt pieteikties folkloras ansamblī, un viņa tagad tur dzied?

– Jā, bija tāds gadījums. Mums tāda interesanta bija pirmā tikšanās. Viņai bija atvesta paciņa no Balviem, un viņa atnāca pēc tās uz bibliotēku. Tā kā sieviete sāka stāstīt, ka daudz zina par folkloru un ir piedalījies lielos simpozijos, ieteicu viņai griezties mūsu etnogrāfiskajā ansambli. Sieviete sāka nākt pie manis uz bibliotēku un ir aktīva lasītāja. Dzied arī etnogrāfiskajā ansambli.

Vai bibliotēkā tiekaties arī ar cilvēkiem, kuru darbi ir publicēti?

– Pārsvārā uz tikšanos cenšamies uzaicināt sava novada autorus, īpaši dzejas dienās. Ar tālāk dzīvojošiem autoriem ir sarežģīti. Lai aicinātu viņus, nepieciešams finansējums, turklāt lietas nobremzēja arī kovids. Septembrī Baltinavā plānoti Grāmatu svētki. Ceram, ka tad satiksim vairāk autoru.

Bibliotēka vairs nav tikai grāmatu krātuve. Kā gadu gaitā mainījušies bibliotekāru pienākumi?

– Bibliotekāra pienākumi mainījušies tādā veidā, ka arī bibliotēkās, tāpat kā mūsu visu ikdienā, tagad ienākušas tehnoloģijas. Arī bibliotekāra ikdiena tagad ir darbs ar tehnoloģijām, datu bāzēm. Darbs kā konsultantam, jo cilvēki nāk ar dažādiem jautājumiem. Taču nemainīga palikusi grāmatu izsniegšana, darbs ar lasītāju, literatūras popularizēšana, novadpētniecība, kas man ļoti tuva. Par novadpētniecību varu teikt, ka daudz kas tomēr ir nokavēts. Žēl, ka maz materiālu saglabāties par Baltinavas muižu, jo vecie cilvēki aizgājuši aizsaulē, paņemot līdzī atmiņas, arī fotogrāfijas ar laiku pazūd. Arhīvos vairāk strādā muzeja darbinieces. Es vairāk uzkrāju ko tādu, kas ir periodikā, jo arī periodika ar laiku tiek norakstīta, ko uzzinu, runājot ar cilvēkiem, digitalizēju fotogrāfijas, ja kāds atnes.

Baltinavas bibliotēkā bieži notiek izstādes un ar grāmatām nesaistīti pasākumi. Ko tas dod bibliotēkas darbā?

– Jā, patlaban bibliotēkā skatāma briežuciemiets Laimas Ločmeles rokdarbu un kompozīciju izstāde, Valtera Kaņepes fotoizstāde. Ir bijušas gulbenietes Evitas Zālītes un mālupietes Elitas Agitas Janikas lelles. Es aktīvi piedalos adīšanas darbnīcās. Man ir ļoti laba sadarbība ar Ivetu Gabrāni. Un tas darbojas kā atgriezeniskā saikne. Es palīdzu Ivetai, viņa šeit izliek izstādes darbiņus. Tikšanās ar rokdarbniekiem notiek bibliotēkā. Izskatām to, kas man ir krājumā par rokdarbiem. Vēl rīkojam ierakumu sveču liešanu Ukrainas atbalstam. It kā ir un it kā nav bibliotēkas pienākums. Bet uz sveču liešanu nāca daudz bērnu, kuri redzēja grāmatas, līdz ar to radās interese piedalīties citos, jau ar grāmatu saistītos pasākumos. Mēdz teikt, ka viens nav karotājs. Tikai darbojoties kopā,

Foto - A. Kirsanova

Baltinavas bibliotēkā. Ināra Bubnova bibliotēku jau daudzus gadus uzskata par savām mājām. Pasākumus viņa cenšas organizēt aizvien interesantākus un lasītājiem pievilcīgākus, veidojot arī dažādas izstādes.

var kaut ko izdarīt. Ja es iešu kādam palīgā, kāds nāks palīgā arī man.

Vai vaļas brīžos arī draudzējaties ar grāmatu?

– Pirms iemīģšanas man rokās ir grāmata. Ja visu dienu nosēdēts pie datora, vakarā vairs negribas ne televizoru, ne sociālos tīklus. Ir jāizlasa jaunākās grāmatas, jo man ir daļa lasītāju, kuriem piegādāju grāmatas mājās. Ja nebūšu lasījusi, tad nezināšu, ko piegādāt. Nesen izlasīju dokumentālo stāstu par Romanovu dinastiju, par Krievijas pēdējā cara ģimeni.

Zinu, ka esat laba saimniece. Piedalījāties pasākumā, kur Baltinavas saimniece degustēja viena otras konservējumus, ievārijumus, kompotus...

– Ar receptēm apmainos ar kolēģēm, izlasu internetā, esmu sapirkusi daudz žurnālu. Uz burciņu pasākumu biju atnesusi adžiku, gatavoju gurķus tomātu mērcē, ko biedrības "Vaivariņi" sievas izmanto kopzupas vārīšanā, kad notiek kāds lielāks pasākums dabā.

Ar tām receptēm ir tā, ka viena ieietas, bet cita nē. Tā, marinējot gurķus, pieliku citrona šķēlītes, bet dēls nogaršoja un pateica, – nē, tādus vairāk netaisi! Nācās atgriezties pie vecās receptes.

Kāpēc cilvēkam jālasa grāmatas?

– Bibliotēkā pie sienas ir citāti par lasīšanu. Viens no tiem, ko par lasīšanu teicis jau Cicerons: "Aizraušanās ar lasīšanu jaunībā baro, vecumā ieliksno, nelaimē dod patvērumu un mierinājumu, mājās iepriecina, ārpus mājas netraucē."

Kādas sajūtas radās uzzinot, ka saņemsiet Atzinības rakstu?

– Nedaru to visu atzinības dēļ. Daru tāpēc, ka jādara, daru to, kas man patīk, bet nekad nevar izdarīt tā, lai visiem patiktu. Tāpēc arī negribas, ka mani izceļ.

Dzīvi attiecas pret lietām

Balvu Centrālās bibliotēkas vadītāja RUTA CIBULE par Ināru Bubnovu: "Novada domes Atzinības rakstu Inārai Bubnovai skaidrotu ar to, ka viņa ir to sabiedriski aktīvo cilvēku kopumā, kas piedalās ļoti daudz pasākumu organizēšanā Baltinavā, tostarp vairākus gadus pēc kārtas notiek nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas meistardarbnīcas, ko organizē Nacionālais kultūras centrs un kur no Baltinavas puses galvenais cilvēks ir Iveta Gabrāne, bet aiz viņas atbalsta komandā vienmēr ir arī bibliotēkas vadītāja. Un tādus pasākumus vēl var saukt un saukt: tūrisma akcija "Izbaudi ziemeļu Ziemeļlatgalē" vai pilsoniski un sabiedriski aktīvo cilvēku atbalsts Ukrainai ierakumu sveču liešanā un citi. Ļoti daudz tādu lietu, kas bibliotekārei formāli nebūtu jādara vai varētu arī nedarīt, bet Ināra vienmēr atrod saikni ar iedzīvotājiem, atrod saikni ar tēmu, arī iespēju palīdzēt organizatoriski, piemēklē literatūru, dzīvi attiecas pret visām lietām un katrā reizē atrod iespēju, kas pārsniedz amata aprakstā ierakstīto.

Bibliotekāra amata aprakstā minētie pienākumi gadu gaitā mainījušies tādā veidā, ka patiesībā bibliotēka tagad kļuvusi par tādu kā elektronisko pakalpojumu atbalsta punktu jebkuram iedzīvotājam. Bibliotekāri tiek ļoti daudz apmācīti strādāt ar visām šīm sistēmām. Un tas būs vajadzīgs tik ilgi, cik ilgi valsts iestādes (jā, jā, es nebaudos no šī apzīmējuma) būs cilvēkam nedraudzīgas, kā, piemēram, Valsts ieņēmumu dienests vai portāls www.latvija.lv, kur normāls cilvēks var galvu nolauzt, ja pāris gados reizi jāaizpilda slimības lapas pieteikums vai kas cits. Arī bankas. Ja normāls cilvēks normālā valodā uzdos jautājumu, banku darbinieku atbilde ne vienmēr būs saprotama cilvēkam no ielas. Tādēļ šo pakalpojumu mēs aizvien vairāk paplašinām un cenšamies būt izglītoti šajā jomā. Grāmatas un periodika bibliotēkās jau paliek kā tradicionālais pakalpojums."

Lappusi sagatavoja I. Zinkovska

Pieredzi lūkojot

Nav jāloka mugura un labi aug

Maruta Sprudzāne

Sakņaugi zaļo uz nebēdu. Kāpostlapas tādas, ka ne abām rokām aptvert. Pa sienu kāpelējušie gurķi briest apaļumā. Tomāti arī gatavojas. Un vēl puķu košums gar visām mājas sienām, pagalmā un pie saimniecības ēkas. Kā tas saimniekiem izdodas šajā divainajā vasarā? Paši saka, ka nebūt nav nostrādājušies un muguru lieku reizi neloka. Taču savs noslēpums šajā saimniekošanā tomēr ir. To piekrita atklāt BOŽESKULU ģimene Naudaskalnā, kur saimnieko OKSANA un VASILIJS.

Teritorija ap māju viņiem ir paliela, bet sadalīta praktiskos zonējumos, norobežojot pagalmu, sakņaugu dārzu un vēl citus ikdienas dzīvei nepieciešamos laukumus. Viss ļoti glīts, sakopts un uzreiz ievērojams košo puķu podu un skujeņu stādījumu dēļ. Par sakņu dārzu varētu būt īpašs stāsts. Oksana dzīvesbiedram teikusi, ka viņai netiek dārzā regulāri locīt muguru, stādot un ravējot dobes. Varbūt sakņaugus varētu audzēt citādāk, piemēram, augstākās kastēs? Šis projekts ar vīra rokām un tālāko izdomu ir īstenojies, un jau otro gadu visdažādākie sakņaugi kopš agra pavasara līdz ražas novākšanai dzīvo metāla kastēs. Viss dārzs ietilpināts deviņās lielās taisnstūra kastēs, kas novietotas viena otrai līdzās ar celiņiem pa starpu. Protams, tajās ir bagātīgs zemes, kūdras un mēslojuma sajaukums, un jūlija vidū itin viss kastēs zaļo un spēcīgi aug. Bet saimniece priecājas, ka viņai nav jāloka mugura un lieki jānopūlas. Reizi pa reizi kastes šovasar, protams, aplaistīja, bet nezāles tikpat kā tur neaug. Šādu dārza variantu Oksana noskaņojusies turpināt arī priekšdienās.

Saimnieku dārzā var redzēt veiksmīgus eksperimentus. Krūmelleņu stādījumi ir ļoti ieauģuši, un līdzās tiem zaļo arī meža mellenītes. Lieki teikt, ka visi augi, kas pie mājas iedēstīti, aug un kuplo vareni.

Atbildīgi un prasmīgi.

Par notiekošo tomātu mājā atbildību uzņēmies Vasilijš. Platības ziņā tā ir visai liela siltumnīca, sākotnēji tapusi no fūres saldētavas karkasa, ļoti kārtīga un ērta. Katrs tomātu

Foto - M. Sprudzāne

stādiņš apkopts, bumbiņi briest un jau sārtojas. Arī stādus Vasilijš izaudzē pats. Oksana smeļ, ka viņiem abiem ļoti garšo dārza labumi, tādēļ tos arī vairumā audzē.

Foto - M. Sprudzāne

Pārtop burciņās. Dārza labumus laiku pa laikam, abiem kopā darbojoties vasaras dārza virtuvē, saliek dažādu krāsu burciņās, gatavojot marinējumus, konservējumus vai sāļījumus. Pērn viņiem bijušas sagatavotas 350 dažāda tilpuma burciņas. Iemarinējuši arī zaļos tomātus. "Kopēja darbošanās mūs satuvina, paņem laiku, bet tas ir patīkami," atzīst Oksana.

Foto - M. Sprudzāne

Puķu košums. Pagalmā un pie mājas podos un kastēs vareni kuplo petūnijas tumši sārta un lillā krāsā, nedaudz ir arī gaišos toņos. Oksana šīs puķes izaudzē pati no veikalā pirkām sēkliņām. Petūnijas pārsteidz ar savu kuplumu, tās ietilpinātas 120 traukos. To izstādīšanai bija vajadzīgi vismaz desmit lielas kūdras maisi. Lai aplaistītu, paiet vairāk nekā divas stundas. Petūniju audzēšana ir Oksanas mīļākais hobijs.

Šī gada jauninājums. Lai pasargātu no kukaiņu uzbrukuma, kāpostus saimnieki izdomāja iestādīt mājā zem agropļēves. Tas ir veiksmīgs risinājums.

Foto - M. Sprudzāne

Foto - M. Sprudzāne

Ģimenes loceklis. Poļaris ir ziemeļnieks, taču ļoti jūtas savu saimnieku mājās, būdams mīlēts ģimenes loceklis. Kopā brauc peldēties, reizēm kopā visi uzēd saldumus. Milulim atvēlēta arī iezogota teritorija pie mājas. Bet sapucēt balto kažoku viņu ved uz Gulbeni.

Foto - M. Sprudzāne

Sakņu dārzs aug kastēs. Raža būs laba, lai gan Oksana bilst, ka viņa mājās arī no kļūdām, un ne visi sējumi vienlīdz labi izdodas. Šogad nedaudz sliktāk aug burkāni, toties bietes, salīdzinot ar pērnā gadu, ir vienkārši varenas. Kartupeļiem arī patīk dzīve kastē, un vaboles šovasar tos nav atradušas.

“Kad caur restēm uz

Sadarbībā ar Mediju atbalsta fondu laikrakstā “Vaduguns” publicējam sabiedriski nozīmīgu rakstu sēriju par tēmām, kas stiprina nacionālo kultūrtelpu, sabiedrības saliedētību, kā arī veicina valstisko apziņu un kritisko domāšanu.

Daļa no publikācijām ir latgaliešu valodā. Atsaucoties lasītāju aicinājumam, šos rakstus pārpublicējam latviešu literārajā valodā.

Cietuma kamera, gultas divos stāvos, bariņš ieslodzīto. Visiem no viņiem rit kārtējā cietumnieka diena – vienmuļa un skarba, kādam jau ļoti ierasta. Romantikas, kā rādīts filmās un rakstīs grāmatās, tur nav nekādas. Bet starp šiem vīriem ir kāds ieslodzītais, kuram šī diena dzīvē nes lielas pārmaiņas – ilgi gaidīto brīvību. Vēl pāris stundas, minūtes, un jau dzirdams, – garajā cietuma gaitenī atskan dobji soļi, kas kļūst arvien tuvāki un spalgi atbalsojas neviesmīlīgajās, jau savu laiku nokalpojušajās telpās. Cietuma apsarga roka ieslīd kabatā, no tās tiek izvilkts smags atslēgu saišķis, ievietots durvju slēdzenē un pāris reizes apņēmīgi pagriezts, līdz čīkstēdamas atveras kameras

durvis. Apmēram tā mēs iedomājamies dzīves ainu, kad ieslodzītais smacīgās cietuma telpas nomaina pret svaigu gaisu un skatu uz zilām debesīm. Tomēr sajūta, kāda cilvēku pārņem, kad atveras cietuma durvis un viņš beidzot ir brīvs, lielākajai daļai sabiedrības ir sveša. Un, kad brīvība jau iegūta, ir tikai divas izvēles – turpināt mīt veco taciņu vai vērt jaunu dzīves lappusi. Cik viegli vai grūti to izdarīt, savā pieredzē dalīsies cilvēks, kurš aiz žoga pavadījis lielāko daļu savas dzīves. Tikmēr sarunā ar probācijas speciālistu meklēsim atbildi, kā atbrīvoties no cietumnieka domāšanas un sevi attīstīt pozitīvo potenciālu.

Vairāk nekā puse dzīves – ieslodzījumā

“Nevēlos nomirt cietumā...”

40 gadi - aiz žoga!

“Man tā cietumu dzelzs durvju grabēšana jau smadzenēs sēž. Par Krieviju vispār nerunāsim. Tur jāiziet cauri piecpadsmit durvim, lai līdz *šmonam** tiktu, un tik klab aiz tevis durvis, un tik klab...,” stāsta 62 gadus vecs balvenietis, kurš vairāk nekā pusi savas dzīves – 40 gadus – pavadījis ieslodzījumā. Pēdējo reizi no cietuma viņš izgāja šī gada 9.aprīlī, kad par alkohola pudeles zādzību no veikala Balvos četrus mēnešus pavadīja Jēkabpils cietumā. Tikmēr lielākais termiņš aiz restēm bija padomju laikos – 18 gadi Uļjanovskas apgabala cietumā Krievijā. Balvenietis, kura ķermenis klāts ar kaimiņvalsts cietumā iegūtiem tetovējumiem, Krievijā notiesāja par zādzībām, huligānismu un slepkavību.

Virietis vaļsirdīgi piekrita pastāstīt par savu dzīvi, bet atklāt vārdu nevēlējās.

40 gadi cietumā... Kāpēc viss Jūsu dzīvē izvēršies tieši tā un ne citādāk?

– Šādu jautājumu man uzdevuši un joprojām uzdod daudzi cilvēki. Es viņiem atbildu, – ja dzīvē būtu redzējis savu māti vai tēvu, cietumos nesēdētu. Mani nekad neviens nav glāstījis ar roku pa galviņu un audzinājis par tādu cilvēku, kādam ir jābūt. Es vienkārši nezinu un nepazīstu visu šo jūsu dzīvi! Tas viss ir ļoti sarežģīti... Huligāns esmu jau kopš bērnības, kas ar laiku pārauga cietsirdīgā kriminālā. Ko lai vēl saka? Sievas man nav, bet ir trīs bērni – dēls un divas meitas. Dēls, kamēr dzīvoja Balvos, gāja pa manām pēdām – četrus gadus nosēdēja Jēkabpils cietumā. Tagad viņš strādā ārzemēs. Nesen sazvaniņāties, bet ko viņš man var pateikt? Es viņam nekas neesmu. Tas, ka esmu pietaisījis bērnu, nav jau nekāds rādītājs...

Citu ceļu dzīvē neredzējāt?

– Citu ceļu... Piedzimu Jelgavā, nonācu bērnunamā Baltezerā, bet sešu vai septiņu gadu vecumā mani aizveda uz internātskolu Gaujienā, kas atradās Alūksnes rajonā. Tur arī sapratu, ka man nav vecāku. Uzzināju, ka māte mani pameta, bet tēvs nomira. Kad mācījās 5. vai 6.klasē, uz internātskolu no Alūksnes braukāja visādas tantes. Skolā bija daudz puiku un meiteņu, kuriem nebija vecāku, un tad nu tās tantes vēlējās kādu bērnu adoptēt. Atceros, ka kādudien atbrauca simpātiska sieviete un gribēja mani paņemt kā audzubērnu, bet nekā... Skolotāja atnāca un pateica: “Tikai ne šito huligānu!” Tā arī bija. Pīpēt sāku 3.klasē, dzēru. Viss aizgāja jau tik tālu, ka bezkaunīgi pīpēju mācību stundā zem galda. Skolotāja tikai dievojās, ka atkal es nepatikšanas taisu. Pusi skolas iemācīju, kā dūmu vilkt. Nu un, protams, zagu. Reiz skolotājai stundas laikā teicu: “Man vēders sāp!” Viņa man atļāva aiziet uz tualeti, bet es pa to laiku ātri uz šīs pašas skolotājas dzīvokli. Zināju, kur noliktas dzīvokļa atslēgas, paņēmu tās, dzīvokli attaisīju vaļā un, aiziet, ņēmu no tā visu, kas derīgs. Zagu arī no skolotāju istabas, jo zināju, ka stundu laikā tajā neviena nav. Aptīriju somiņas, lai varētu šnabi nopirkt. Bijām piecu puīšu banda, bet es – viņu galvenais. Rezultātā mani aizveda uz milicijas iecirkni Alūksnē, kur mani aiztāisija ciet uz piecpadsmit diennaktīm. Nu huligāns biju, nu.

Un kas pēc internātskolas?

– Internātskolā pabeidzu astoņas klases, pēc kā mani aizveda uz profesionāli tehnisko skolu Apē. Jau pirms sēšanās autobusā un braukšanas uz Api klases audzinātāja man pateica: “Tu

pabeidzi internātskolu un tagad visu mūžu sēdēsi cietumos.” Nolādēja mani, un ar to arī sākās visa mana kriminālā dzīve... Apē mācījos par soferi un celtnieku, bet skolu nepabeidzu – tur viss turpinājās pa vecam. Dzērām un brīvdienās gājām uz kopmītnēm pie tiem, kuri tur palika sestdienās un svētdienās. Izvēlējamies kādu istabiņu, uzmetām tur uz galda cepuri un teicām: “Ja desmit minūšu laikā cepure nebūs pilna ar naudu, dabūsiet pa galvu!” Viņi raud, saka, ka nav naudas, bet kāda mums par to daļa? Viņi bija nelaimīgi cilvēki... Bija arī reizes, kad cepuri piemētāja pilnu ar naudu. Šajā laikā par zādzībām, kautiņiem un huligānismu pret mani pirmo reizi ierosināja krimināllietu un uz gadu ietupināja nepilngadīgo kolonijā Daugavpilī. Par labu uzvedību gan atbrīvoja divas nedēļas ātrāk. Kolonijā iepazinās ar puisiem no Balvu puses, un trijātā atbraucām uz šejieni dzīvot – Rubeņu ciema apkārtni. Sāku strādāt kolhozā “Sarkanais partizāns”. Iepazinās ar topošo sievu un pārvācos dzīvot uz Balviem. Dzērām, protams, bet viņa arī skraidīja apkārt pie citiem vīriešiem. Mājās nebija, bērni nebaroti. Tad kādu laiku dzīvoju arī Briežuciemā.

Droši vien dienējāt arī armijā?

– Jā, iznākot brīvībā no kolonijas Daugavpilī, atnāca pavēste, ka jāodas armijā uz Krieviju, Uļjanovskas apgabalu. Oficiāli dienēja *strojbatā* (celtniecības bataljonā), bet reāli nekādas dienēšanas jau nebija. Mums viss bija vienalga. Dzērām un zagām. Nu un vienreiz nakti divatā piebraucām pie būdiņas, kur atradās dažādi celtniecības materiāli. Lai visas tās mantas no turienes nozagtu, parasti sargus vajadzēja piekaut. Šajā reizē viņi baidīdamies, ka tiks piekauti, sāka bēgt prom. Ieraudzījām, ka sargi paslēpušies ceļamkrānos. Tā trīs cilvēkus no turienes izmetām ārā. Sprotams, ka viņi nositās... Kādā citā reizē mans biedrs, ar kuru kopā to visu pastrādājām, aizgāja uz veikalu zagāt, un viņu noķēra milicija. Tā viņš, būdams nepieredzējis un nezinādams, kā ar miličiem jārunā, jaunam kapteinim – izmeklētājam izstāstīja pilnīgi visus mūsu piedzīvojumus. Pēc divām nedēļām mani izsauca armijas rotas komandieris un teica, ka mani meklē tas pats izmeklētājs. Aizgāju uz milicijas punktu, apsēdos uz beņķa. Viss jau iepriekš bija sagatavots tā, ka, sēžot uz krēsla, ūdens bija līdz ceļgaliem. Viņi domāja, ka es atzišos, bet no sākuma visu noliedzu. Pēc tam to darīt vairs nebija jēgas, un visu atzinu. Tā man piesprieda 18 gadus cietumā turpat Krievijā, Uļjanovskas apgabalā. Manu līdzinātāju notiesāja uz 22 gadiem.

Kā atceraties tur pavadīto laiku?

– Biju stingrā režīma cietumā, kur nosēdēju visus 18 gadus – no zvana līdz zvanam. Nu, ko var teikt? Krievijā ir citi cilvēki, cita saprašana un citi cietuma uzskati. Cietumā strādāju, vasarā bija dažādas sacensības, varēja sportot. Zona bija liela – varēja iet un staigāt. Tur bija seši galvenie ieslodzītie, kuri cietumā kūrēja visas lietas un pārraudzīja cietumniekus. Viņi uzzināja, ka māku taisīt visādas lietas – lādītes, bločiņus, albumus. Tā ar tiem galvenajiem zagļiem iedraudzējās, kuriem tad tās mantas arī taisīju. Kopumā viss bija labi, attiecības ar citiem – normālas. Trīs mēnešus pirms cietumsoda termiņa beigām mani gan iesēdināja karcerī, jo pieķēra, ka naktī neguļu, bet galvenajiem ieslodzītajiem taisu lietas. Un tas jau ir viens no lielākajiem pārkāpumiem, jo apsargi naktīs ieslodzītos pārskaita, un visiem ir jāguļ. Kad atbrīvojos no cietuma, man bija 36 gadi.

Cietumnieka ceļš turpinājās Latvijā?

– Jā. Pagāja nedēļa, un mani atkal iesēdināja – šoreiz uz astoņiem vai pieciem gadiem Brasas cietumā un par ko tieši, pat īsti neatceros, bet atkal bija kaut kādi kautiņi, sišanas un tamlīdzīgi. Slepkavības gan nebija. Šāda epizode manā dzīvē bijusi tikai viena – Krievijā. Un vispār, lai es atcerētos visas savas sodāmības... To bijis tik daudz. Žēl, ka izsviedu ārā savu lielo bībeli, kur bija sarakstītas visas manas sodāmības. Jebkurā gadījumā esmu bijis gandrīz visos Latvijas cietumos, no kuriem daļa jau slēgta – bez Brasas esmu sēdējis arī Šķirotavas, Valmieras, Daugavpils cietumos un Rīgas Centrālcietumā. Piecus termiņus esmu bijis arī Jēkabpils cietumā, no kurienes pēdējo reizi atbrīvojos pavisam nesen – 9.aprīlī. Tagad man cietumsodus dod vienkārši par alkohola pudeles nozagšanu. Aizeju uz veikalu Balvos, nozogu, un viss, – cietums uz dažiem mēnešiem vai sabiedriskais darbs.

Vajag sevi nodarbināt, tad arī zagšana nebūs prātā!

– Nu tur jau tas suns arī aprakts! Lielākais brīvībā pavadītais laiks starp manām ieslodzījuma reizēm bijuši astoņi gadi – visi policisti Balvos brīnījās, – kā tā var būt?! Kāpēc šajā laikā nesēdēju cietumā? Tolaik mans darbs bija agri no rīta piecelties un prom uz mežu lasīt ogas. Līdz ar to nebija laika domāt, kur un ko nozagt vai kādu piekaut. Bet viss jau sākas ar dzeršanu. Ja stipri piedzeros, vajag iet uz veikalu un nozagt pudeli. Arī tagad dzeru – neesmu bijis skaidrā kopš atbrīvošanās no cietuma 9.aprīlī. Galvenais, lai būtu iespēja nopelnīt un nopirkt maizīti, kādu alus pudeli. Man tagad galvenais ir ogu laiks mežā, tad arī par zādzībām nedomāju.

Atgriežoties pie cietuma tematikas, – kā tur dzīve rit Latvijā?

– Ir kastu sistēma – *blatniji, mužiki, gaiļi**. Piemēram, *gaiļi* hierarhijā ir viszemāk stāvošie – pie viņiem nedrīkst pieskarties, kopā ēst un tēju dzert, pīpēt vienu cigareti. Savulaik, kad cilvēks cietumā nonāca pirmo reizi, mans darbs bija ar viņiem pārrunāt visu cietuma dzīvi, lai zinātu, kas un kā, ko drīkst un nedrīkst darīt. Vienam otram bija saprašana, bet, ja *pervohods** ielīda *kasjakā**, viņam atpakaļceļa vairs nebija. Ļoti uzmanīgam jābūt kāršu spēlē. Ja zaudēji un neatdevi parādu, pats vainīgs – pēc tam nestaigā un nečīkstī, ka tev visu atņēms! Ja nemāki spēlēt, nespēlē, – ko lien, kur nevajag! Nu un vienmēr, kad cietumā ir kāds jautājums vai vajadzība, vajag prasīt, nevis klusēt. Gribi ēst? Palūdz ēdienu saviem kameras biedriem, un viņi tev to iedos. Nav tā, ka atteiks un pasūtīs tālāk. Centrālcietumā bija gadījums, kad viens ieslodzītais gribēja ēst, bet neko neteica un pa nakti sāka *krisot** – zagāt maizi. Un par *krisošanu* zini, kas ir? Ja *žurka* noķerta, tad viņam melnais krusts virsū un visa dzīve cietumā sabendēta. Arī tam maizes zaglim nākamajā rītā ar kannām, ar kurām kamerās putru nesa iekšā, tā sašķaidīja galvu, ka... Man viņa pat žēl palika. Teica, ka pēc tam slimnīcā nomira, bet īsti nezinu.

Kad šogad aprīlī izgājāt no cietuma, pārdomājāt, ka ir tikai divi ceļi – dzīvot pa vecam un atkal mētāties pa cietumiem vai arī visu sākt no jauna?

– Tagad mēs dzīvojam Eiropā, kur ir pavisam cita dzīve un domāšana, bet krievu laikos viss bija pie vienas vietas. Cilvēks izgāja no cietuma un pēc nedēļas vai mēneša atkal bija aiz

spīd saule”

“Brīvībā ir cits gaiss...”

Sajūta, kad apsargs atver cietuma durvis un atkal esi uz brīvām kājām, ir neaprakstāma, – kā septītajās debesīs! Un es nerunāju par cietumā nosēdētām kaut kādām nedēļām vai pāris mēnešiem. Nosēdi vairākus gadus – piecus, astoņus, desmit – un tad pateiksi, ko jutīsi, iznākot no cietuma! Brīvībā ir pavisam cits gaiss, un tad tu to ieelpo – vai dieniņas... Un labi, ja vēl ir ģimene, kas tevi sagaida, pieņem, atbrauc pretī. Ja sagaida sieva, gribas raudāt, ja nesagaida... Bet tu jebkurā gadījumā zini, ka jābrauc mājās. Un cik reizes citiem esmu teicis, lai daudz nedzer, bet aizbrauc mājās, dodas vannā nomazgāties un tikai tad uzklāj galdiņu... Bet nē! Nepaiet mēnesis, un viņš atkal iesēžas tarbā uz astoņiem gadiem! Vai tad tā ir dzīve, vai tas ir normāli? Man jau arī tie gadi sāk brukt virsū, un sāku nedaudz domāt uz vecumdienām. Ne jau visu mūžu man sēdēt aiz žoga. Nevēlos nomirt cietumā...

/No galvenā raksta varoņa teiktā/

Foto - "Vaduguns" arhivs

restēm. Ja toreiz kāds stāstīja, ka vairs negrib sēdēt cietumā, tādas runas bija kaķim zem astes. Kāpēc tā? Nezinu. Varbūt cilvēkā cietumnieka gars sēž iekšā, varbūt kaut kāds instinkts, pieradums. Personīgi es pie zonas režīma jau esmu pieradis, bet vairāk sēdēt cietumā tiešām negribu. Pietiek trakot, lai gan atkal nokļūt cietumā varu pavisam mierīgi, jo man ir ļoti netīra pagātne. Atliks uztaisīt vismazākās nepatīkšanas, un viss. Vai grūti nenostāties uz vecā ceļa? Viss atkarīgs no paša. Tikai no paša...

Atskatoties uz saviem 62 nodzīvotajiem gadiem, ko dzīvē mainītu, ja būtu iespēja visu sākt no sākuma?

– Brauktu uz ārzemēm – strādātu un pelnītu pieklājīgu naudu. Varbūt iepazītos ar sievieti un apprecētos. Dzīvotu

normālu dzīvi – bez cietuma! Ziniet, man ir daudz draugu. Satienu viņus tepat, pie Balvu autoostas, un viņi man prasa: “Vecais, ja es tikšu cietumā, ko man darīt, kā man tur dzīvot?” Atbildu, ka esmu jau noguris no visiem šiem jautājumiem. Nevajag man brīvībā uzdot jautājumus par cietumu! Ja jūs zinātu, cik daudz kasetes un diskus ar cietuma dziesmām esmu izplivinājis vējā! Man slikti paliek, tiklīdz tās izdzirdu! Visus šos cilvēkus, kuri man uzdod šādus jautājumus, neesmu ne audzinājis, ne viņiem skolotājs esmu. Katram ir sava dzīve un katrs dzīvo pa savam. Ja cilvēkam jaunības gados nav prāta, tad vēlāk viss viņam nāks atpakaļ. Un tad viņš varēs birdināt pupu lieluma asaras un čīkstēt: “Mammit, kāpēc es tā izdarīju?!” Bet tev taču pašam ir savas smadzenes! Vajag agrāk domāt, agrāk...

* **Šmons:** ieslodzītā pārbaude.

* **Blatniji, muziki, gaiļi:** neformālās cietuma hierarhijas pamata kastas bijušajās PSRS valstīs; blatniji – augstākā un ietekmīgākā kasta, muziki – visdaudzskaitlīgākā ieslodzīto grupa, kuru veido vairums cilvēku, kuri nonāk cietumā; gaiļi – viszemākā kasta.

* **Pervohods:** cilvēks, kurš ieslodzījuma vietā nonācis pirmo reizi.

* **Kasjaks:** problēma (ielīst kasjakā – radīt sev problēmu);

* **Krisot:** slepus zagst.

Saruna ar probācijas speciālistu

No destruktīvas domāšanas uz pozitīvu attīstību

Valsts probācijas dienesta izveide Latvijā ir apliecinājums tam, ka sodīšanas sistēmai mūsu valstī nav atbilstības rakstura, likumpārkāpējs nav zudis sabiedrībai un valsts uzņemas atbildību par saviem iedzīvotājiem. Kā bijušajam ieslodzītajam palīdzēt atbrīvoties no destruktīvas domāšanas un rīcības un attīstīt savu pozitīvo potenciālu? Saruna ar Valsts probācijas dienesta Latgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Balvu nodaļas vadošo probācijas speciālistu, nodaļas vadītāju JURI RAGOVSKI.

Šogad Valsts probācijas dienests atzīmē 20 gadu jubileju. Sabiedrībai šī iestāde nav sveša, bet kā parasti aizrīt probācijas speciālista ikdiena?

– Darba dienas ir diezgan atšķirīgas. Daļu no laika pavadām, tiekoties ar klientiem nodaļā, daļu – braucot vai ejot pārbaudīt klientu sabiedriskā darba izpildes vietās un apsekojot viņu dzīvesvietas. Izbraukumi ir visa Balvu novada teritorijā. Sazināties arī ar darba devējiem, lai organizētu sabiedriskā darba izpildi un to kontrolētu, tiekamies vai sazināties ar sadarbības partneriem citās iestādēs, lai plānotu kopīgu darbu mūsu klientu resocializācijas jomā. Savukārt vēl daļu laika strādājam pie datora – gatavojam dokumentus (sarunas aprakstus, informācijas pieprasījumus, uzaicinājumus, brīdinājumus, lēmumus par pienākumu noteikšanu, iesniegumus tiesai), savas darbības katrā no klienta lietām atspoguļojam vienotajā elektroniskajā klientu uzskaites sistēmā, kur arī elektroniski pievienojam visus dokumentus, kas attiecas uz konkrētās klienta lietas vadību.

Kā varētu raksturot vidējo probācijas dienesta Balvu nodaļas klientu?

– Pamatā tie ir vīrieši vecumā no 19 līdz 55 gadiem ar pamatizglītību. Tikmēr sieviešu īpatsvars no visiem probācijas klientiem ir 10%. Visbiežāk cilvēki probācijas dienesta

uzraudzībā nonāk par zādzībām, transportlīdzekļa vadīšanu alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē un par izvairīšanos no tiesas nolēmuma pildīšanas.

Kādi ir galvenie iemesli, kādēļ cilvēks izdara noziedzīgus nodarījumus?

– Cilvēks ir sociāla būtne, kurš augot savus uzvedības modeļus iemācās no apkārtējiem. Sociālās vides faktori un to, kādu pieredzi esam guvuši, ietekmē arī mūsu turpmāko uzskatu un vērtību veidošanos. Tomēr nav tā, ka vienādā vidē auguši cilvēki noteikti rīkosies līdzīgi. Ir apstākļi, kurus nevaram mainīt, taču pieaugot mēs paši esam atbildīgi, kādas izvēles izdarām. Tāpēc, ja apzināties, ka nepieciešamas izmaiņas, varam apgūt arī veiksmīgākas rīcības iemaņas. Taču bieži izvēlamies nemainīties, jo ērtāk ir neko jaunu nemācīties un neuzņemties atbildību, bet vainot apstākļus. Darbs ar probācijas klientu vērst uz to, lai viņš pamanītu, kādas izmaiņas nepieciešamas, mācētu plānot un īstenot pārmaiņas. Rezultātā mainās veids, kā cilvēks domā par savu problēmu, pārstāj to noliegt, nerunā par to, ka mainīties ir par vēlu, bet sāk saprast, ka jārikojas, un jāsāk meklēt risinājumus.

Vai ir daudz klientu-recidīvistu, kuri turpina izdarīt jaunus likumpārkāpumus?

– Runājot par recidīvu, mainīt ierasto uzvedību nav viegli ne tikai probācijas klientam, bet jebkuram cilvēkam. Nevaram sagaidīt, ka būs tikai veiksmes stāsti. Novērtējam katru darbību, ko klients apzināti veic, lai neatgrieztos pie noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, bet iemācītos sasniegt sev vēlamu, nepārkāpjot citu cilvēku drošības robežas. Ir svarīgs katrs skaidrības vai nodarbinātības periods, jo tā ir pieredze, kas palīdz noticēt savai varēšanai turpināt pārmaiņas arī tad, ja sākumā nav izdevies.

Vai ir liels to probācijas klientu īpatsvars, kuriem pēc atgriešanās no ieslodzījuma nav pie kā doties?

– Jo ilgāks bijis izciestais sods ieslodzījuma vietā, jo grūtāk atgriezties pie ikdienas dzīves sabiedrībā. Bija gadījums, kad no cietuma atgriezās jauns vīrietis, kura vienīgais tuvinieks laikā, kad viņš izcieta sodu, devās aizsaulē. Klients plānoja uzturēties lauku mājā, kur iepriekš dzīvoja, bet mums bija informācija, ka māja vairs nav apdzīvojama. Bija jādomā, kā klients nodrošinās savas pamatvajadzības. Tādos gadījumos svarīga vairāku iestāžu sadarbība. Sazinājāmies ar cietuma sociālo darbinieku un pašvaldību, kurā klients bija deklarēts. Probācijas klients, vēl esot ieslodzījumā, pašvaldībai nosūtīja iesniegumu par dzīvojamās platības piešķiršanu. Var teikt, ka konkrētajā gadījumā pagastā šo cilvēku neatstāja bez atbalsta – ar pašvaldības transportu atveda no ārstniecības iestādes, piešķīra vietu krīzes dzīvoklī, arī uz pirmo tikšanos probācijas dienestā klientu atveda sociālā darbiniece. Vēlāk sociālā dienesta darbinieki pacietīgi palīdzēja klientam risināt gan sadzīves, gan nopietnas veselības problēmas. Veiksmīgi bija tas, ka darbā ar šo probācijas klientu izmantojām starpinstītūciju sanāksmes, kad, sanākot kopā ar sociālajiem darbiniekiem, Valsts policijas un pašvaldības policijas pārstāvjiem un ģimenes ārstu, apspriedām, kāda ir pašreizējā klienta situācija un iespējas katrai no iesaistītajām pusēm viņam palīdzēt. Meklējām risinājumus un vienojāmies par konkrētām darbībām. Jāpiebilst, ka to, vai nepieciešams sasaukt starpinstītūciju sanākumi, pēc vajadzības pieaicinot dažādus speciālistus, izvērtējam par katru uzraudzībā esošu klientu. Parasti šādas sanāksmes sasaucam to klientu lietās, kuri iepriekš izdarījuši smagus noziedzīgus nodarījumus, viņiem ir grūtības patstāvīgi risināt problēmsituācijas un pastāv augsts risks, ka viņi var izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu. Tas palīdz klientam mainīt uzvedību, sākotot sadzīvi, kā arī veicina to, ka viņš turpmāk neapdraudēs sabiedrību.

Sagatavoja A.Ločmelis

Ar vēlmi palīdzēt cilvēkiem augt

Mīlestība paceļ dvēseli spārnos

Aija Socka

Šajā laikā daudziem jauniešiem ir aktuāls jautājums par profesijas izvēli, par jomu, kurā darboties nākotnē, strādājot darbu, kas patīk un interesē. Savā pieredzē par aicinājumu, kas ir astroloģija, dalās mūsu novada iedzīvotāja LINDA BARKĀNE.

Kad sapratāt, ka interesē astroloģija, ka vēlaties apgūt zināšanas šajā jomā?

– Savu dzīvi varētu sadalīt divās daļās – pirms un pēc astroloģijas. Pie astroloģijas nonācu 2018. gadā, kad manā dzīvē nebija sevišķi viegls periods, biju nonākusi tādā kā strupceļā. Jautājumu bija vairāk nekā atbilžu. Arvien sāka nodarbināt dzīves jēgas meklējumi un pašai bija sajūta, ka esmu apmaldījusies dzīves labirintos. Ir cilvēki, kas astroloģiju pielīdzina burvju, raganu un zilnieku padarišanai, bet tas tā nav. Astroloģija ir tūkstošiem gadu sena mācība par kosmosa ķermeņu izvietojuma mijiedarbību ar cilvēkiem un notikumiem uz Zemes. Astroloģija dod skaidrojumu par to, kā makrokosmos – Saules, Mēness, citu planētu, zvaigžņu un asteroīdu izvietojums – dzimšanas brīdī nosaka cilvēka rakstura iezīmes un likteni. Vienīgais maģiskais moments saistībā ar astroloģiju bija tas, kā nonācu līdz tam, ka jāmācās astroloģija. Kādā diezgan skumjā augusta dienā sapratu, ka tā, kā līdz šim, turpināt vairs nevar. Ir kaut kas jāmaina! Un tad atnāca atziņa, ka vēlos turpināt augt un attīstīties, bet ne jau tajā virzienā, kurā strādāju un darbojos iepriekš. Tas bija tāds pēkšņs apskaidrības moments, kad vienkārši vienā mirklī sapratu, ka mācīšos, un tā būs astroloģija. Kāpēc astroloģija? Grūti pateikt, bet, iespējams, tas ir manas dvēseles izvēlēts ceļš, un brīdī, kad klājās smagi, šī atklāsme atnāca, lai atvieglotu un piepildītu manu turpmāko dzīvi. Pirms tam nekad nebiju iedomājusies, ka varētu ko tādu mācīties. Par astroloģiju zināju tik vien, kā ikdienas lasītie horoskopī, kuriem līdz galam nenoticēju, jo mani nepārliecināja, ka tik vienkārši var visus pasaules cilvēkus iedalīt tikai nieka 12 daļās un gandrīz visiem paredzēt vienu scenāriju. Vienmēr šķita, ka katrs cilvēks ir unikāls, un to man arī atklāja istā astroloģijas apguve, jo ir daudz dažādu aspektu, kas ietekmē katru cilvēku.

Tā kā tuvojās jaunā mācību sezona, jau pēc dažām nedēļām biju uzsākusi mācības Andra Rača Astroloģijas skolas 1. kursā. Arī skolu un skolotāju sajutu tīri intuitīvi, jo, daudz nedomājot, vienkārši pieteicos mācīties, un jau pirmajā nodarbībā sapratu, ka neesmu kļūdījusies, ka esmu istajā vietā un esmu sastapusies ar savu Skolotāju!

Vai pirms tam jau bija iegūta kāda izglītība?

– Pirms astroloģijas vairāk nekā 10 gadus strādāju par grāmatvedi, bet vienmēr paralēli bija nepieciešams arī radošais moments dzīvē, tāpēc labu laiku darbojos kā floriste. Arī joprojām radu interjera dekorus – sapaņu ķērājus, ko, izmantojot rokdarbnieku platformu *Etsy*, pārdodu visā plašajā pasaulē.

Izvēloties studēt astroloģiju, ko vēlējāties uzzināt? Kā šo izvēli uztvēra tuvie cilvēki?

– Sākot studēt, sapratu, cik dažādi katrs esam, kāpēc daži cilvēki savā starpā pievelkas kā magnēti, bet ar dažiem pilnīgi un galīgi nav iespējams saprasties. Un tas nav ne labi, ne slikti, bet ir vērtīgi to apzināties un pieņemt. Nemeklēt vainīgos, bet saprast, ka katrs esam unikāls.

Cilvēki, kuri uzzina, ka mācos astroloģiju, vienmēr uz to raugas ar lielu interesi. Parasti jau ir vairāk tie ziņkārīgie, kuri jautā, lai paskatos viņu kartes, ko varu pastāstīt interesantu. Bet īsti tā jau nav astroloģijas būtība. Astrologs ir skolotājs, kura virsuzdevums ir palīdzēt cilvēkam virzīties uz augšu – gan sociāli, gan garīgi. Viņa misija ir palīdzēt cilvēkam augt. Vecāki ļoti pozitīvi un atbalstoši uztvēra manu domu studēt. Mācoties 3. kursā, atcerējos laiku, kad mācījās 10. klasē – tolaik tētis bija aizrāvis ar horoskopiem un numeroloģiju, un ieteica, ka es pēc 12. klases varētu mācīties astroloģiju, ka tagad arī Latvijā esot parādījušās dažas astroloģijas skolas, tas bija 2000. gadu sākums. Protams, tajā laikā to neuztvēru nopietni, jo bija tikai divas lietas, kas mani interesēja – gribēju būt vai nu aktrise, vai psiholoģe. Tagad, protams, izprotot savu astroloģisko karti, redzu, ka no manis būtu sanākusi izcila aktrise, bet tieši bērnu izrādēs vai kādā leļļu teātrī. Bet, redz, tā nu sanāca, ka esmu piepildījusi sava tēta seno vēlēšanos, par kuru biju pavisam piemirsusi.

Kā raksturotu studiju procesu, kas vairāk interesēja?

– Mācoties astroloģiju, manuprāt, galvenais ir atrast savu skolotāju! Mācību procesu izbaudīju, sāku iepazīt sevi, atklāju savus patiesos talantus, kā arī apzinājos īpašības, kas mani nav spilgti izteiktas. Visgrūtāk bija pieņemt savas negatīvās īpašības, bet, tikai atzīstot un pieņemot tās, varam virzīties tālāk. Paralēli studijām bija darba ikdiena, kur nācās saskarties ar dažādiem klientiem, un astroloģija palīdzēja arī šeit – bija vieglāk atrast pareizo valodu ar katru klientu, jo zināju, ko viņš domā un ko vēlas. Astroloģijas studijas arī palīdzēja saprast savus dzīves uzdevumus, kam esmu dzimusi, savas dzīves jēgu. Labāk sāku izprast savus bērnus un vecākus, viņu motivācijas.

Kāda ir darba ikdiena, kur un kā pielietojat apgūtās zināšanas?

– Pašlaik pamatā nodarbojos tikai ar astroloģiju, pa retam uzmeistaroju kādu amuletu – sapaņu ķērāju. Arī pašai mājās ir vairāki – ar spalvām, ar dabīgajiem akmeņiem – spēkam un aizsardzībai, ar zvārgulīšiem – lai tie ar savu smalko skaņu vibrācijām attīra telpu un auru.

Ikdienā pāriet, veidojot astroloģiskās kartes, dodot padomus. Prieks par vecākiem, kuri interesējas par bērna talantiem un palīdz tos attīstīt, kuri cenšas izprast savas atvases, lai palīdzētu tiem augt par spēcīgām personībām bez bērnības traumām un psiholoģiskām problēmām, kas vēlāk dzīves garumā jā mēģina novērst un izprast ar psihologu un psihiatru palīdzību. Audzināt bērnu saskaņā ar zvaigznēm nozīmē iepazīt viņa raksturu, talantus, lai nodrošinātu laimīgu un veselīgu bērna attīstību. Astroloģija palīdz uzcelt tiltu starp vecākiem un bērnu. Ja bērns ir iepazīts, tad līdz ar to ir novērsta kādas briesmas, un sastopamākā parādība, ka vecāki bērniem “uzspiež savu zīmogu” un gaida (vai pieprasa), lai bērni dara lietas, ko tie nevar izdarīt, jo tās neatbilst viņu raksturam.

Kādi ir tuvākie nākotnes plāni profesionālajā jomā?

– Jau ar šī gada septembri esmu pieteikusies uz sava skolotāja Andra Rača Profesionālās pilnveides kursu, kur mācības būs vienu gadu, kā arī plānoju studēt, dziļāk apgūstot nākotnes prognožu metodes, astroloģijas skolā, kuru vada Līga Širona, Jānis Bēniņš un Maija Krafte. Domāju, ka arī ar šīm zināšanām nekas nebeigsies, jo astroloģija ir tas, ko mācos no sirds. Pagaidām interesentus konsultēju attālināti, kā arī veidoju rakstiskas astroloģijas kartes ar ieteikumiem, bet nākotnē plānoju tikties arī klātienē, jo klātienes tikšanās tomēr ir krietni sirsniģākas un vērtīgākas.

Ko var pateikt par cilvēku, ieskatoties viņa astroloģiskajā kartē?

– Princīpā visu svarīgāko, pat cilvēka izskatu var noteikt pēc astroloģiskās kartes. Arī ienākumu gūšanas veidus, karjeru, to, kāds darbs piemērotāks, kādi talanti piemīt, kādu labāk izvēlēties izglītību, kādus partnerus cilvēks sev piesaista, kādu mājvietu labāk izvēlēties... Astroloģija palīdz ieraudzīt cilvēka stiprās puses, kuras sirds dziļumos ikviens jau nojaus pats, tikai maldoties pa dzīves labirinti, esam zaudējuši saikni ar šo savu iekšējo sajūtu. Astrologs cilvēka dzimšanas kartē atrod potenciālu, dzīves misiju, ceļu, vēlamās nodarbošanās, hobijus, bet viņš nevar garantēt, ka cilvēks ar to nodarbošies.

Vai nācies saskarties ar viedokli, ka cilvēki netic astrologa teiktajam, ka šo profesiju uzskata par nenopietnu?

– Nē, manā ceļā tādi nav gadījušies. Izņēmums ir vienīgi tādi, kuri domā, ka astroloģija ir ikdienas horoskopī 12 zodiaka zīmēm. Es arī nekad agrāk šo neuztvēru nopietni, bet istā astroloģija ir pavisam kas cits. Arī mūsu vecmamma principā vienmēr ir izmantojušas kaut ko no astroloģijas, jo par Mēness ietekmi, manuprāt, ir dzirdējis katrs. Par jaunu, vecu, pieaugušu Mēnesi. Mana vecmamma vienmēr savā mājas solī ņēma vērā šo debesu spīdekli. Astrologam var neticēt, bet, ja esi godīgs pret sevi un pieņem arī savus trūkumus, tad nav pamata neticībai.

Kādam jābūt zvaigžņu stāvoklim cilvēka dzimšanas brīdī, lai teiktu, ka viņš piedzimis zem laimīgas zvaigznes?

Foto - no personīgā arhīva

Pie dabas. Linda ar ģimeni dzīvo laukos un atzīst, ka nemainītu lauku mieru ne pret ko pasaulē: “Vislabākā atpūta man ir kopā būšana ar savu ģimeni – kopīgi izbraucieni, pastaigas ar garām un dvēseliskām sarunām. Patīk melnā pirts, bez tās grūti ilgstoši iztikt. Pirts dziedina, noņem saspringumu un stresu, tā ir vieta, kur atjaunoju enerģiju. Pēc pirtiņas jūtos kā no jauna piedzimis.”

– Šis atkal ir visai nosacīts jēdziens, jā, protams, cilvēka dzimšanas kartē redzu, ka cilvēkam ir stiprs Jupiters, kas teorētiski nozīmē, ka cilvēks ir dzimis zem laimīgas zvaigznes, bet ne vienmēr tas dzīvē tā strādā. Jo piedzimšana zem laimīgas zvaigznes dod ļoti daudz ko par velti, dod arī slinkumu, kā rezultātā cilvēks tā arī dzīvo – pieradis, ka viss iekrīt rokās pats, cilvēks neizjūt pateicību par to, kas ir. Pēc maniem novērojumiem, veiksmīgākie tomēr ir tie cilvēki, kuriem dzīvē ielikts arī savs grūtums, šķēršļi, kas jāpārvar, sāpes, kas jāizdzīvo. Tikai tāds cilvēks no sirds izbaudīs savus sasniegumus, novērtēs visu to labo, ko dzīve ļauj piedzīvot, un spēš saglabāt sirds gudrību un dalīties tajā ar līdzcilvēkiem.

Vai zvaigznēs jau ir rakstīts, piemēram, cik labs vai ļauns, cik strādīgs vai slinks ir cilvēks?

– Jā, to slinkumu vai strādīgumu gan var ļoti labi redzēt. Bet, ja slinkumu var ārstēt, tad ar tiem traki strādīgajiem gan ir grūtāk. Vai tad tāds kārtīgs darba rūķis vispār mak atpūsties un nosēdēt mierā? Bet atpūta cilvēkam ir vitāli nepieciešama. Ideāli, ja dzimšanas kartē ir stiprs gan Marss, gan Jupiters. Kā jau teicu, ar vienu pašu Jupiteru varbūt liels slinkums, bet, ja ir arī stiprs Marss, tad tāds cilvēks būs aktīvs mūža garumā, bet Jupiters būs kā līdzās stāvošais Dieviņš, kas iedod veiksmi. Labais un ļaunais – tā jau ir mūžsenā tēma. Bez ļaunā mēs nezinātu, kas ir labs, un otrādi. Mūsos katrā dzīvo gan labais, gan ļaunais – kuru barosim, tas arī augs.

Kā vērtējat ikviena cilvēka iespēju būt laimīgam? Cik daudz to nosaka apstākļu sakritība vai zvaigznes, cik – pats cilvēks?

– Domāju, ka laimīgs var būt ikviens, ir tikai jābūt vēlmei! Un jāapzinās, ko katram nozīmē laime! Arī to var redzēt katrā astroloģiskajā kartē. Laime jāmeklē ieraudzīt arī ikdienas sīkumos! Un jābūt pateicīgam par šīm mazajām ikdienas laimītēm.

Lai mēs spētu labi dzīvot šodienā un nākotnē, ir nepieciešams pilnībā pieņemt savu pagātni. Godāt un cienīt savus vecākus. Kad pieņemam un milam savus vecākus, ne tikai iegūstam dvēseles mieru, bet to nododam arī viens otram un saviem bērniem. Mīliet un cieniet savu partneri, jo mīlestība paceļ dvēseli spārnos, tā dziedē dvēseli. Tikai ieplūstot mīlestībai, dvēsele ir laimīga!

*Sākums 3.lpp

“Kādēļ vienam liedz, otram ļauj?”

Jaunā vieta atrodas tālāk

SIA “Wake up” valdes loceklis KRISTAPS VANAGS skaidro, ka atļauja veidot ūdensmotocikla ielaišanas vietu nav attiecināma uz iepriekšējo un vairs šādiem mērķiem neizmantoto vietu pludmalē, jo jaunā vieta no iepriekšējās atrodas vairāk nekā 200 metrus uz austrumiem. “Dabā redzams, ka ierādītā vieta neatrodas tieši blakus iedzīvotāju izmantotajai peldvietai. Tāpat būtiski ir tas, ka, izsniedzot atļauju, paredzēta braukšanas zonas iezīmēšana, kas palielina drošību pārējiem ezera izmantotājiem. Attiecībā uz minēto piestātnes pontonu arī jāprecizē, ka pakalpojumu sniedzējam tiks atļauts pārvietot un lietot vienu no septiņiem pontona posmiem. Runājot par to, ka ūdensmotociklu iznomātājiem varētu nebūt pietiekamas pieredzes šādas tehnikas vadīšanā, kas tādējādi drošības riskus potenciāli varētu palielināt vēl vairāk, vēlos teikt, ka mums nav pamata Balvu novadā pilnībā aizliegt ūdensmotociklu lietošanu vai to nomu. Gluži pretēji, – rēķināties, ka lielākā daļa Balvu iedzīvotāju nevar atļauties ūdensmotociklu, tāpēc islaicīgas nomas iespējas vērtējamas pozitīvi. Ūdensmotocikli pasaulē tiek plaši lietoti, un lieli ezeri tiem ir piemērota vieta, ja ūdensmotociklu lietošana tiek atbilstoši organizēta. Tuvākajā laikā plānots izstrādāt noteikumus, kas precizētu likumā noteiktos principus drošai ūdensmotociklu lietošanai Balvu novadā. Plānots, ka ūdensmotocikla lietošana nebūs atļauta tuvāk par vismaz 50 metriem no iedzīvotāju izmantotās pludmales. Mūsuprāt, pakalpojumu sniedzēja organizēta ūdensmotociklu darbība varētu būt drošāka nekā individuāli organizēta. Pakalpojumu saņēmējiem arī katrā reizē tiks atgādināti drošības noteikumi, kā arī notiek vizuāla lietotāja novērtēšana un pakalpojuma sniedzējs kopumā nodrošina kārtību,” uzsver K.Vanags.

Visticamāk, vajadzēs uzrādīt dokumentus un parakstīties

Kas attiecas uz to, ka ūdensmotocikla vadīšanai nepieciešamas tiesības, Balvu novada pašvaldībā skaidro, ka Latvijā transportlīdzekļu tiesību spēkā esamību pārbauda caur atbildīgajām iestādēm pieejamajam datu bāzēm, ievadot personas datus no uzrādītā personu apliecinājuma dokumenta. “Pakalpojumu sniedzējiem šādu datu bāzu, lai pārbaudītu vadītāja apliecinājuma esamību, nav. Tāpēc tiesību pārbaude, runājot konkrēti par SIA “Wake up”, domājams, notiks, uzrādot personas dokumentu un pakalpojuma saņēmējam parakstot apliecinājumu par vadītāja tiesību spēkā esamību. Vienlaikus redzamā vietā būs norāde par vadītāja tiesību nepieciešamību un likumā noteikto 100 līdz 250 eiro sodu par tiesību neesamību, kā arī informācija, ka “Ceļu satiksmes drošības direkcijā” vienas dienas laikā iespējams ērti iegūt vadītāja tiesības, aizpildot testu un samaksājot 11,40 eiro,” informē pašvaldībā.

Arī Balvu novada domes priekšsēdētājs SERGEJS MAKSIMOVŠ uzsvē, ka ūdensmotocikliem pludmales zonā nav jāpārvietojas, tādēļ jābūt speciāli atzīmētai un apriktotai braukšanas vietai un zonai. “Balvu novada pašvaldības policijai ir arī nepieciešami resursi, lai kontrolētu drošības noteikumus uz ūdens atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Tas gan simtprocentīgi nevar izslēgt iespējamību, ka ūdensmotocikla īpašnieks var to nodot lietošanā personai, kurai nav atbilstošas vadīšanas atļaujas. Tomēr būtu pārdroši domāt, ka Latvijā, apzinoties iespējamās sodus, kāds šādi varētu rīkoties,” spriež S.Maksimovs.

Neērtības arī plostam “Vilnītis”

Savs stāsts ir arī balvenietim ĒRIKAM KANAŅAM, kurš ir pilsētas viesu un iedzīvotāju vidū tik ļoti iecienītā un iemīļotā plostā “Vilnītis” īpašnieks.

Ē.Kanaņš stāsta, ka šobrīd viņš plostā pasažierus spiests uzņemt dažādās vietās – pārsvarā pie tilta (parka pusē) un arī pie peldvietas Dzirnau ielā, bet tikai gadījumos, ja tur tobrīd neviens nepeldas. “Uzņemt pasažierus peldvietā, kur to ir ērti izdarīt, aizliedza iepriekšējais domes sasaukums – tāpat kā tika liegts šo vietu izmantot ūdensmotociklu īpašniekiem. Savukārt Balvu pilsētas pārvaldes vadītāja Maruta Castrova, ņemot vērā esošo situāciju, tomēr devusi zaļo gaismu, ka to drīkst darīt, ja, kā jau minēju, nav drošības risku un pludmalē tobrīd neviens nepeldas. Protams, šādās reizēs atpūtniekus peldvietā cenšos netraucēt. Tomēr tas, ka šis jautājums nav sakārtots, protams, sagādā neērtības. Piemēram, pavizināties ar plostu “Vilnītis” vēlas arī cilvēki ar ierobežotām kustībām ratiņkrēslos un vecāka gadagājuma cilvēki, un vienīgā vieta,

Vai Vecajā parkā būs uzlabojumi?

Foto - A.Kirsanovs

Šobrīd ūdensmotociklu īpašnieki savu tehniku Balvu ezerā var ielaist Vecajā parkā (attēlā). Vai tur pārskatāmā nākotnē ir paredzēti kaut kādi uzlabojumi, piemēram, piebraukšanas laukuma noasfaltēšana, lai tehniku ezerā varētu ielaist ērtāk?

SIA “Wake up” valdes loceklis Kristaps Vanags stāsta, ka līdz šim no ūdensmotociklu lietotājiem nav saņemtas ziņas par grūtībām no Vecā parka teritorijas izmantot ūdensmotociklus: “Jāpiebilst, ka starp Balvu novada pašvaldības galvenajām

prioritātēm nav ūdensmotociklu nedaudzo īpašnieku papildus ērtību nodrošināšana. Tomēr, neskatoties uz to, uzklusot ūdensmotociklu īpašnieku viedokļus, nākotnē iespējami papildus risinājumi teritorijas labiekārtošanā.”

Tikmēr Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs informēja, ka Vecais parks ir akciju sabiedrības “Latvijas valsts meži” īpašumā: “Pirms vairākiem mēnešiem esmu sazinājies ar akciju sabiedrības pārstāvi, kurš informēja, ka “Latvijas valsts meži” ir paredzējuši labiekārtot šo teritoriju. Tuvākajā laikā vienosimies par iespēju informēt Balvu domes deputātus un sabiedrību par plānotajām pārmaiņām Vecajā parkā. Šogad turpināsim un vēlamies apstiprināt Balvu ezera apsaimniekošanas plānu.”

“Bērnam iedzini paniskas bailes un sabojāji vakaru!”

Pagājušajā nedēļā skarbus vārdus ūdensmotociklistam, kurš vakarpusē vizinājās Balvu ezerā, veltīja kāda sociālā tīkla “Facebook” lietotāja: “Tiešām Tev ezerā trūkst vietas, ka bija jānobrauc gar bērnu trīs metru attālumā, kurš tobrīd atradās uz SUP dēļa? Tu bērnam iedzini paniskas bailes un sabojāji visu vakaru! PALDIES!”

Šis gadījums ir vēl viens pierādījums tam, cik problemātiski Balvu ezerā sadzīvo atsevišķi (ne visi!) ūdensmotociklu īpašnieki un citi atpūtnieki uz ūdens un cik kopumā haotiski šobrīd šie jautājumi ir ne(organizēti). To pie minētās sievietes ieraksta sociālajā tīklā uzsvēra arī citi iedzīvotāji:

◆ “Bijām Balvu pludmalē un redzējām, kā ļoti lielā ātrumā un tuvu peldvietai brauca ūdensmotocikls. Ar draudzeni runājām, ka šādu pārgalvju dēļ ezerā jābūt kādiem ierobežojumiem, jo daži braucēji tik ļoti dižojas, ka piebrauc pie peldētāju galvām, lai varoni (ūdensmotociklistu) varētu pamanīt sejā un viņu ievērtēt!”

◆ “Balvu ezerā sen jau bija nepieciešama kārtības uzraudzība, bet Balvu novada pašvaldībai par to acimredzot vienalga – līdz brīdim, kad notiks kaut kas šausmīgs un ar letālu iznākumu... Diemžēl...”

◆ “Būtu mācījušies no kaimiņpilsētas Gulbenes. Tur pilsētā nav neviena ezera – visi atrodas ārpus pilsētas. Taču tur ezeri tiek pieskatīti – ar videonovērošanu un laivu.”

Pārkāpumu nebija tikai trīs gadījumos

Valsts policija informē, ka 16.jūlijā tika veikta ūdens satiksmes uzraudzība Balvu novada kaimiņpilsētā – Alūksnes ezerā.

Kopumā tika pārbaudīti desmit peldlīdzekļi, to vadītāji un pasažieri – divi ūdensmotocikli, četras motorlaivas ar jaudu, kas lielāka par 3,7 kilovatiem (pieci zirgspēki) un kuru vadīšanai nepieciešamas atpūtas kuģu vadīšanas tiesības, kā arī četras laivas ar dzinēja jaudu, kas mazāka par 3,7 kilovatiem (nav nepieciešamas vadīšanas tiesības). No visiem pārbaudītajiem peldlīdzekļu vadītājiem un pasažieriem tikai trīs gadījumos viss bija kārtībā un nekādi pārkāpumi netika konstatēti. Tikmēr visbiežāk fiksētie pārkāpumi bija saistīti ar drošības vestu lietošanu. Proti, drošības vestu skaits neatbilda pasažieru skaitam uz peldlīdzekļiem, bet divos gadījumos to nebija vispār. Savukārt trīs gadījumos bērniem, kuri jaunāki par 12 gadiem un viņiem atrodas uz peldlīdzekļa, nebija uzvilktas virsū glābšanas veste, kā to paredz “Noteikumi par kuģošanas līdzekļu satiksmi iekšējos ūdeņos”.

Par drošības aprikojuma esamību uz peldlīdzekļa un pasažieru drošību atbildīgs ir kuģošanas līdzekļa vadītājs. Kas attiecas konkrēti uz ūdensmotociklu vadītājiem, galvenās prasības ir sekojošas:

- ◆ ūdensmotociklam jābūt reģistrētam Ceļu satiksmes drošības direkcijā;
- ◆ ūdensmotocikla vadītājam jābūt atpūtas kuģa vadīšanas tiesībām;
- ◆ ūdensmotocikla vadītāja pienākums ir izvēlēties tādu kuģošanas ātrumu, lai tas būtu drošs un neapdraudētu citus ūdens satiksmes dalībniekus;
- ◆ aizliegts peldvietu tuvumā pārsniegt minimālo braukšanas ātrumu un apdraudēt peldētājus (minimālais ātrums noteikumu izpratnē ir mazākais ātrums, ar kuru kuģošanas līdzeklis saglabā vadību esošajos apstākļos);
- ◆ personai, pārvietojoties ar ūdensmotociklu, jābūt ietērptai glābšanas vestē;
- ◆ aizliegts vadīt ūdensmotociklu alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu ietekmē (alkohola koncentrācija nedrīkst pārsniegt 0,5 promiles).

kur viņi var normāli uzbraukt un uzkāpt uz plostā, ir noasfaltētājā laukumā pie peldvietas. Līdz ar to... Atklāti runājot, solīt sola, bet šobrīd šis jautājums ir nesakārtots. Diemžēl. Aktuāls jautājums ir arī par plostā novietošanu naktīs. Šobrīd to atstāju kanālā pie bijušās mednieku mājas. Tas ir privātpašums, tur ir arī videonovērošana,” stāsta plostā “Vilnītis” īpašnieks.

Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs

uzskata, ka, risinot pilsētas attīstības jautājumus, nav pieļaujams to darīt kategorijās “aizliegts – atļaut”, “sodīt – apžēlot”. “Lepoties par iespēju jauki pavadīt laiku uz plostā, bet neļaut piestāt plostam pie krasta, ir divaina situācija. Tāpēc šogad kopā ar sadarbības partneriem plānojam piesaistīt Eiropas Savienības līdzekļus un uzstādīt vairākas pontona laipas Balvu ezerā, kur arī varētu piestāt plosti un laivas,” informē S.Maksimovs.

Sagatavoja A.Ločmelis

Par cilvēku orgānu piespiedu izņemšanu Ķīnā

Nežēlīgs bizness par lielu naudu

Maruta Sprudzāne

Nesen Balvos pie ūdens strūklakas garāmgājēji ievēroja divas sievietes, kuras pievērsa uzmanību, turot lielu plakātu ar spilgtu uzrakstu. Kas ar to jāsaprot, par ko iestājās akcijas dalībnieces, – centās uzzināt laikraksts "Vaduguns", sarunājoties ar BIRUTU SKUJIŅU, kura sevi pieteica kā *Faluņ Dafa* praktizētāju.

Jūsu plakātā ir teksts: "Pārtraukt vardarbību." Ko ar to gribat pateikt citiem?

– Es pārstāvu *Faluņ Dafa* praktizētājus, kuru skaits Ķīnā sasniedz jau miljonus. Mūsu darbības princips ir vērst uz uzmanību īstenībai, labestībai un pacietībai, lai saskatītu komunisma patieso būtību un izvairītos no propagandas manipulācijām. Ķīnā jau kopš 1999. gada jūlija notiek valsts mēroga vajāšanas ar nelikumīgiem arestiem, arī spīdzināšanu. Simtiem tūkstošu šīs kustības dalībnieku tikuši aizturēti vai vienkārši ir pazuduši, vai gājuši bojā. Turklāt arī viņu tuvinieki tiek pakļauti represijām.

Ar ko tas izskaidrojams, kas valstī notiek?

– Jau 2006. gadā aculiecinieki stāstīja, ka ieslodzītos nereti nogalina ar mērķi izņemt viņu orgānus. Desmit gadus ilgā izmeklēšana ir atklājusi, ka Ķīnas transplantācijas bizness faktiski balstās uz slepkavībām, ko sankcionē valdība, bet brīvprātīgi ziedoto orgānu skaits ir neliels. Zīmīgi, ka šīs medicīnas nozares uzplaukums notika strauji pēc tam, kad sākās *Faluņ Dafa* vajāšana. Mums ir svarīgi runāt par šo tēmu, lai represijas pārtrauktu, lai savu nostāju parādītu arī rietumvalstīs. Eiropas parlaments 2022. gada 5. maijā pieņēma rezolūciju "Ziņojumi par orgānu izņemšanas turpināšanu Ķīnā". Arī ASV Kongress jau pirms tam ir pieņēmis līdzīga saturs rezolūciju. Rezolūcijas aicina izbeigt Ķīnas valdības sankcionētu orgānu izņemšanu dzīvībai cilvēkiem.

Kādi ir pierādījumi orgānu tirgum Ķīnā?

– Ķīnā daudzas klīnikas reklamē un stāsta, ka tās spēj pacientiem piemeklēt vajadzīgo orgānu jau pāris dienu laikā. ASV, kur orgānu transplantācija ir augstu attīstīta, šis gaidīšanas laiks, piemēram, donoru nierei, var būt pat vairāki gadi. Pētījumos un izmeklēšanā ir atklājušies daudzi fakti. Kaut vai tas, ka Ķīnā transplantācijas nozare ievērojami uzplauka pēc 2000. gada. Tas ir laiks drīz pēc tam, kad sākās *Faluņ Dafa* vajāšana. Kopš tā laika ir uzbūvētas jaunas, moderni aprīkotas slimnīcas un transplantācijas centri. Ik gadu veic vismaz 60 – 100 tūkstošus orgānu transplantāciju, un šīs nozares ienākumi sasniedz vairākus miljardus eiro gadā. Noziedzība apvieno slimnīcas, transplantācijas centrus, darba nometnes, cietumus, arī tiesu sistēmu, miliciju, armiju. Konstatēts, ka ne tikai *Faluņ Dafa* praktizētāji, bet arī tibetieši, uiguri un kristieši ir orgānu tirdzniecības upuri. Ne velti izskanējusi atziņa, ka saskaramies ar vienu no slēptākajām lietām cilvēces vēsturē. Varat noskatīties dokumentālo filmu "Medicīniskais genocīds" ar subtitriem latviski: vimeo.com/255224685

Bet kas īsti ir Jūsu pārstāvētā *Faluņ Dafa*? Kam tā pievērš uzmanību?

– Tā ir sena dvēseles un ķermeņa pilnveidošanas prakse. Par to stāstām arī citiem. Es arī bibliotēkai uzdāvināju grāmatu, kur ir lasāmas deviņas lekcijas un pieci viegli apgūstami vingrojumi, kas palīdz sakārtot domas un ķermeni. Līdz ar to cilvēkiem uzlabojas veselība, mazinās stress, palielinās enerģija. Esot iekšēji brīvam, cilvēks labi jūtas, kļūst laimīgs, neslimo. Līdz ar to samazinās izdevumi veselības budžetam, un arī pie mums, Latvijā, tas būtu ļoti svarīgi. Vingrojumi piemēroti jebkura vecuma cilvēkiem, jo ir viegli izpildāmi, sastāv no neseidzīgām, plūstošām kustībām un meditācijas. *Faluņ Dafa* mācības teksti ir tulkoti aptuveni 40 valodās, to praktizē vairāk nekā 100 valstīs.

Jūs esat šīs kustības aizstāves un sniežat informāciju citiem. Bet kāpēc to vajadzētu zināt arī mums, kāpēc tas vajadzīgs?

– Mums katram ir nepieciešamas sevi izglītot, sakārtot iekšēji, paaugstināt savu tikumību, un nav svarīgi, kādā veidā to darām. Bez tam mēs iestājamies par cilvēku tiesībām. Daudz cilvēku visā pasaulē par orgānu izņemšanas līdzdalībniekiem kļūst neapzināti. Tie ir ne tikai pacienti, bet arī viņu ģimenes, ārsti, kuri iesaka transplantācijas tūrisma, ārvalstu slimnīcas un universitātes, kur apmāca

Akcija Balvos, pie strūklakas. Nesen sev uzmanību centās pievērst divas sievietes, turot rokās lielu plakātu ar pamanāmu uzrakstu. Tās bija Biruta no Alsungas un Gaļina no Rīgas. Jau trīs gadus viņas ik nedēļu veltī laiku tuvākiem un tālākiem izbraucieniem ar savu transportu, lai uzrunātu iedzīvotājus un stāstītu viņiem par *Faluņ Dafa*. Balvos ar šādu akciju viņas bija pirmo reizi. Biruta teica, ka neviens viņām nekur neliek braukt, lai tiktos ar iedzīvotājiem, to viņas dara brīvprātīgi. Pie reizes tā ir sava veida Latvijas apceļošana, iepazīstot pirms tam neredzētas vietas un iepazīstot interesantus cilvēkus. Biruta savos 75 gados vada auto un ir sabiedriski aktīva. Būt smaidīgai un labestīgai viņai palīdz arī darbošanās *Faluņ Dafa*.

Ķīnas speciālistus, uzņēmēji, kuri sadarbojas ar darba nometnēm. Vai tas ir pieņemami, ja Ķīnā nogalina labus cilvēkus, kuri nodarbojas ar *Faluņ Dafa*? Ja tur nodarbojas ar nelikumīgu orgānu pārstādīšanu? Cilvēki, kuriem ir daudz naudas, var aizlidot uz Ķīnu un nopirkt sev vajadzīgo orgānu. Izraēla, Taivāna, Spānija, Itālija jau izdevušas likumus, kas kriminalizē ļaunprātīgu transplantācijas tūrisma. Citās valstīs veselības aprūpes sistēmas paredz orgānu izcelsmes izsekojamību, bet Ķīnas valdība joprojām izvairās no caurskatāmas transplantācijas sistēmas izveidošanas. Varam atcerēties nesenos notikumus ar *Corona* vīrusa izplatību, kas sākās no šīs valsts. Uz Ķīnu pēc tam brauca speciāla komisija un centās izpētīt epidēmijas izcelsmes iemeslus, taču īsti noskaidrot patiesību tā arī neizdevās. Eiroparlamenta rezolūcijā ir ierakstīts, ka visām Eiropas valstīm vajag pārskatīt sadarbības līgumus ar Ķīnu medicīnas jomā, cilvēka ķermeņa izpētes jomā, zinātnes jomā. Ir vēl punkts, ka tos, kuri ceļo uz šo valsti, vajag informēt, ka cilvēki var tikt iesaistīti noziegumā. Par to sevišķi jāaizdomājas tiem, kuriem ir vajadzība iegūt donora orgānus un kuriem ir daudz naudas.

Vai līdzīgas nelikumības varētu notikt arī Latvijā un citās Eiropas Savienības valstīs?

– Tam vajadzīgi pierādījumi. Es runāju no *Faluņ Dafa* pozīcijas. Atbildi sniedz dokumentālā filma "Medicīniskais genocīds". Saprotams, ka tagad pasaule paliek arvien nežēlīgāka, izdomā arvien vairāk līdzekļu, kā iznīcināt cilvēkus.

Teicāt, ka neviens Jums neliek braukt pa Latvijas pilsētām un stāstīt par *Faluņ Dafa*. Kāpēc to darāt?

– Man tas patīk, jo esmu uz pašas ādas izjutusi, ko tas dod. Esmu mainījies, manī ienākusi labestība, gaišums un ticība. Cilvēkam jābūt patiesam un godīgam it visā – lielās un mazās lietās, visos ikdienas sīkumos, reizēs, kad tevi kāds redz un arī tad, ja neviens neskatās. Bet cilvēki ir palikuši ļoti vienaldzīgi. Vai daudzi gatavi pienākt klāt, kurš nokritis zemē, ielas malā, un pajautāt, kas viņam kaiš? Vai varam būt droši, ka grūtā brīdī mums kāds palīdzēs?

Nupat beigušies lielie tautas svētki Rīgā. Un vai visi tur bija tik pacilāti, vienoti, mīļi... Bet tas ir svētkos, ikdienu dara savu...

– Pati esmu piedalījies šādos svētkos divas reizes, kad dziedāju korī. Jā, šo izjūtu nevar aizmirst. Tas ir lepnums par savu zemi, valsti, mums pašiem. Protams, katrā no mums ir gan tas labais, gan arī sliktais. Jāpaceļ saulītē labais, lai tas

Aktīva seniore. Biruta Skujiņa nāk no Alsungas. Ar *Faluņ Dafa* mācību pazīstama gadus desmit. Pirmo reizi ar to iepazīs Liepājā, apmeklējot muzejā izstādi. "Vaduguns" sarunas laikā pie akcijas informācijas galdiņa Balvos klāt pienāca tikai viens cilvēks. Arī Biruta atzina, ka cilvēki plakātu ar akcentēto tēmu uzņem visai vienaldzīgi. "Viņi, protams, nezina, kas esam un par ko iestājamies. Mēs ne pret vienu necināmies, tikai gribam pievērst uzmanību un informēt. Esmu tikusies ar sievieti Liepājā, kura pastāstīja, ka viņai ir piedāvāts doties uz Ķīnu, lai garantēti nopirktu sev vajadzīgo donora orgānu, bet viņa no tā atteikusies," pastāstīja Biruta.

izvirzās augšpusē, lai gūst pārsvaru, tad jaunumam būs mazāks spēks, tas neņems virsroku. Tikai tagad īsti izprotu Raiņa teiktā – "dodot gūtais neatņemams" – dziļo jēgu. Jo vairāk dalāmies ar citiem, sniežam viņiem savu labestību un palīdzību, jo vairāk nāk atpakaļ un gūsti tu pats. Gribas, lai visi to izprastu un izbaudītu! Tagad mums ir arī jauns Valsts prezidents. Pagaidām nezina, ko par viņu domāt, bet – lai veicas! Lai mums visiem Latvijā labi klātos un mēs dzīvotu labāk!

Kas Jūs esat bijusi aktīvajā dzīves posmā?

– Man ir 75 gadi. Esmu bagāta ar trim meitām, trim mazmeitām, trim mazdēliem, mazmazmeitiņu, vēl viens mazmazdēliņš ir ceļā. Visi kopā svinam svētkus, mums ir brīnišķīga kopā būšana dažādos svētkos. Un, ziniet, viņi man saka, ka esmu mainījies, kļuvusi daudz labāka, protu ieklausīties otrā. Un uz to mani virzījis *Faluņ Dafa*. Aktīvajos gados esmu strādājusi lielākos un mazākos vadošos amatos.

Foto - A. Kirsanovs

Foto - A. Kirsanovs

Pērk

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspartrade.lv

"LIGNUM LATVIJA"
Uzticama mežu iegāde.
Pērk meža īpašumus, cirsma, lauksaimniecības zemes. Tūlītēja un godīga samaksa par mežu. Ātra un precīza novērtēšana. Vienkāršs pārdošanas process. Cilvēcīga sadarbība. Pārdod mežu profesionāļiem, liec mežu savā lietā.
Tālr. 29289878.

Dažādi

Zāles pļaušana, zāles smalcināšana. Tālr. 26512307.

Smalcina ganības, pļavas. Tālr. 29165808.

Urbj akas. Ierok, savieno ūdensvadus mājā, kanalizāciju. Tālr. 25685918.

Piedāvā smilti, granti, šķembas, melnzemi. Remontē piebraucamos ceļus. Tālr. 25685918.

Kāpurķēžu universālā ekskavatora pakalpojumi. Zāģē, izved cirsma, apaugumus. Tālr. 28608343.

Dažādi

Pie Balvu novada Bērnu un jauniešu centra atrasta ALEKSEJA TRAHNOVA bankas karte. Interesēties redakcijā.

Z.S "Strautiņi"
iepērk **mājlopus**.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pērk izcirstus mežus (3000 EUR/ha), jaunaudzes, zemi. Tālr. 28282021.

Ģimene vēlas iegādāties lauku VIENSĒTU ar zemi un mežu (laukos), ar elektrības pieslēgumu, bez kaimiņu mājām blakus. Tālr. 25302291.

Pērkam izstrādātus mežus, jaunaudzes, izcirtumus. Godīga samaksa. Tālr. 29246569.

SIA "RENEM"
iepērk **jaunlopus, liellopus, aitas, piena teliņus**.
Augstas cenas. Visa veida apmaksa.
Informācija pa tālr. **29485520, 26447663.**

Pērk garāžu Daugavpils ielā. Tālr. 29140680.

Nopirkšu mežu ar zemi vai lauku viensētu. Tālr. 26157008.

Pērku mežu, lauksaimniecības zemi. Tālr. 29386009.

Piedāvā darbu

SIA "GULBENES AUTOBUSS", reģ. Nr. 4320303672, piedāvā darbu D kategorijas AUTOBUSU VADĪTĀJAM Gulbenes novada reģionālajos pasažieru pārvadājumos.

PRASĪBAS: D kategorijas vadītāja apliecība, 95.kods, digitālā tahogrāfa karte. Pirms darba uzsākšanas veicam apmācību. PIEDĀVĀJAM: stabilu atalgojumu 950 – 1200 eiro mēnesī (bruto), summēta darba laika uzskaitē.

Pieteikties pa tālruni 64471070 vai pa e-pastu: gulbenes.autobuss@gulbene.lv Vakance aktuāla līdz **08.08.2023.**

SIA "GULBENES AUTOBUSS", reģ. Nr. 43203003672, aicina darbā **AUTOATSLĒDZNIKU**

DARBA PIENĀKUMI:

✓ Veikt autobusu tehnisko apkopi un remontu

UZŅĒMUMS PIEDĀVĀ:

✓ Stabili un regulāru atalgojumu,

✓ Sociālās garantijas (veselības apdrošināšanu), atvaļinājuma pabalstu,

✓ Darba algu 844 EUR (bruto).

Aicinām pieteikties **līdz 2023.gada 8.augustam**, sūtot CV uz e-pastu gulbenes.autobuss@gulbene.lv vai personīgi Parka ielā 4, Gulbenē.

Uzziņām zvanīt 26700127.

Afiša

29.jūlijā no plkst. 20.00 līdz 3.00 VASARAS MŪZIKAS FESTIVĀLS Balvu pilsētas estrādē. Tā būs viena īsti karsta vasaras vakara ballīte un tieši Jūs būsiet gaidītākie viesi! Piedalās: Ineta Rudzīte, Kaspars Markševics, grupa "Dakota", grupa "Mākonstūmēji". Īpašie viesi: Intars Busulis un Abonementa orķestris. Vakara vadītājs: Rolands Keišs. Būs lieliska atmosfēra un pārsteigumi! Tiekamies!

Bijetes iepriekšpārdošanā – EUR 15. Pasākuma dienā – EUR 20. BIĻETES – visās "Biļešu paradīzes" kasēs (Balvos, Brīvības iela 61) vai www.bilesuparadize.lv

! PIEEJAMAS ATLAIDES līdz 28.07.2023./ (ieskaitot):

Ja ir 10 cilvēku grupa, vienai personai ieejas maksa – EUR 10,

15% atlaide: invalīdiem, pensionāriem, "3+ Ģimenes kartes" īpašniekiem uzrādot apliecību.

BALVU PILSĒTAS ESTRĀDĒ **2023**

29. JŪLIJĀ
no plkst. 20.00 – 03.00

VASARAS MŪZIKAS FESTIVĀLS

PIEDALĀS: **INETA RUDZĪTE, KASPARS MARKŠEVICS, GRUPA "DAKOTA", GRUPA "MĀKONSTŪMĒJI"**

ĪPAŠIE VIESI: **INTARS BUSULIS UN ABONEMENTA ORĶESTRIS**

VAKARA VADĪTĀJS: **ROLANDS KEIŠS**

BIĻETES: IEPRIEKŠPĀRDOŠANĀ: Pirmā 100 biļetes – 10 EUR, pārējās biļetes – 15 EUR. PASĀKUMA DIENĀ: 20 EUR

10 cilvēku grupai - vienai personai ieejas maksa 10 EUR
15% ATLAIDE: pensionāriem, invalīdiem, "3+ Ģimenes kartes" īpašniekiem uzrādot karti

ATLAIDES SPĒKĀ: līdz 28.07.2023 (ieskaitot)

Apsveikumi

Atļauj šodien saviem gadiem ziedēt kā ziedlapiņām, kuras saulē plaukst,
Atļauj šodien saviem gadiem skanēt kā melodijai, kura sirdī šalc.
Ļauj kādam sapnim šodien zvaigznēs mirdzēt,
Lai dienu skrejā tie pie Tevis trauc!
Saulaini sveicieni **Elvīrai Kokorevičai** apaļajā jubilejā!
Lai saule atmirdz Tavā smaidā, lai nepieviļ veselība un prieks neizsīkst!
Mamma, bērni, mazbērni, Lolita, Sandis un Igors

Novēlu Tev, lai turpmāk katrs mēnesis būtu panākumu pilns,
Katra nedēļa – ar veiksmi, katra stunda – ar labu garastāvokli,
Katra minūte ir mīlestības pilna un lai katra sekunde ir izdzīvota pilnībā!
Sirsnīgi sveicieni **Antonam Učelniekam** skaistajā dzīves jubilejā!
Sveic māsiņa Anna

Tev novēlam brīnišķus saullēktus un saulrietus arī,
Dienas ar darbiem auklētās un naktis sudrabetās!
Vēl novēlam vārdus, kas sargātu, un svētīgu klusuma brīžus,
Tādas lietas – pavisam parastas, kas ikdienu piepildītu!

Mīļi sveicam **Anton Učelnieku** dzīves jubilejā!
Novēlam daudz laimes, prieka, labu veselību un neizsīkstošu dzīvessparu.
Tevi mīlot – dēls Jānis, mazdēls Dāvis un Iluta

Aiztrauc gadi žigļiem putna spārniem,
Daudz kas padarīts un gūts.
Tikai šajā dienā sirds bez liekiem vārdiem
Visu aizvadīto tūkstoš krāsās jūt.

Mīļi sveicam **Anton Učelnieku** 75 gadu jubilejā!
Novēlam stipru veselību, pacietību, izturību, Dieva svētību un raitu soli turpmākajos dzīves gados.
Meita Velga, dēli Mārtiņš un Jānis

Pārdod

Skaldīta malka. Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausa. Tālr. 25543700.

Pārdod labu, skaldītu malku. Ātra piegāde. Tālr. 26425960.

Skaldīta malka ar piegādi, 4,5 m³ – EUR 300. Tālr. 29418841.

Pārdod skaldītu malku, 40 EUR/berkubā. Ir sausa. Tālr. 26550272.

Z/S "GRAČUĻI" pārdod jaunputnus, dējējvistas. Pieteikumi pa tālr. 29186065.

Pārliecinies, vai abonēji

Vaduguni

turpmākajiem mēnešiem!

Paldies tev, māt, par tavām
mīļām rokām,
Par silto pagalvi, ko tu mums
klāji.

Paldies tev, māt, par tavām
stiprām rokām,
Par vārdiem labajiem, ar kuriem
modināji.

Mūsu visdziļākā līdzjūtība **Ivetai,
Maritai, Marekam**, māmiņu
ŅINU KRAVALI negaidīti
zaudējot.

Lidija, Livija, Marta, Austra, Aina,
Marianna, Terēza, Biruta,
Marija G., Ārija Z., Valentina S.,
Veronika S., Voldemārs F.

Cilvēks kā mirdzoša zvaigzne,
Kas debesu plašumos mīt –
Ne zināt mums stundu un brīdi,
Kad dziestoša lejup tā krīt.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Lonijai
Kravalei ar ģimeni**, māsu
ŅINU KRAVALI mūžībā pavadot.
Partizānu ielas 21 A mājas
4. ieejas kaimiņi

Asaras kā vēlas lāses dvēselē list
un list.

Mātes Mīlestība glāsta vakar,
šodien, rīt.
Tā paliek mūsos – tai nāve netiek
klāt. (G.Ulmane)

Lielajās sāpēs esam kopā un
izsakām līdzjūtību
**ŅINAS KRAVALES bērniem un
mazbērniem**, pavadot viņu Mūžībā.
Andra, Skaidrite

Vien paliek atmiņas ar mīlestības
vārdiem,

Nu dvēselīte debesīs sev jaunu
līdzdu vij. (J.Jaunsudrabiņš)

Skumju brīdī vissiltākie mīrierinājuma
un līdzjūtības vārdi **Ivetai, Maritai,
Marekam**, mīļo māmiņu
ŅINU KRAVALI mūžības ceļā
pavadot.
Stacijas pamatskolas klasesbiedri,
vecāki, audzinātājas Ināra un
Sarmīte

Pēdējo dziesmu tev dziedāšu klusi,
Dusi, manu māmuli, dusi,
Tavu mīlu, kas mūžos stīdz,
Savās dienās raņemšu līdz.

Kad sirdī plosa neizsakāmas sāpes,
lai mūsu klusa līdzjūtība dod spēku
un atbalstu **Maritas, Mareka un
Ivetas ģimenēm**, pavadot mīļo
māmiņu, vecmāmiņu
ŅINU KRAVALI kapu kalniņā.
Arkādijs, Aina, Guntis, Iveta, Gatis

Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa
sirds

Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirkst

Un tukšas kā klajums kļūst mājas.
Skumju brīdī izsakām visdziļāko
līdzjūtību **visiem tuviniekiem**, kad
zemes klēpī dusēt steigšus
ŅINA KRAVALE.
Bērpils 44.mājas kaimiņienes
Romanova, Circene

Es aizeju un tomēr palieku – gan
baltajā saulē,
Gan zilajā jūrā, gan šalcošā vējā –
esmu pie jums... (Ā.Elksne)

Izsakām dziļu līdzjūtību **visiem
tuviniekiem, ŅINU KRAVALI** Dieva
valstībā pavadot.
Valsts ieņēmumu dienesta bijušie
kolēģi Balvos

Tie savādie skumju mirkļi...
Tad palīdzēt var tikai viens,
Ja kādu atmiņu gaišu
Tu savā dvēselē sien. (K.Apškrūma)

Skumstam kopā ar **Lāsmu
Spridzāni**, mīļo **VECMĀMIŅU**
mūžībā pavadot.
Izglītības pārvaldes kolektīvs

Man laikam tevis trūks vienmēr,
Pat tad, kad pārpilnība valdis,
Kad bites ziedos rāmi dūks,
Man tieši tevis ļoti trūks. (I.Puidze)

Izsakām līdzjūtību **Andrim un
Dacei Spridzāniem, MĀMIŅU,
VĪRAMĀTI** kapu kalniņā pavadot.
Dace Ivanova, Māra Pilāne,
Silvija un Biruta

Nošalc vēsma,
Mierīga lai dusa,
Lai ir viegla Tēvu zemes smiltis!
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Ligitai un tuviniekiem.
Dalāmie Jūsu bēdās, mīļo
māmuļu **LEONTĪNU SPRIDZĀNI**,
mūžīgā mierā pavadot.
Bijušie klasesbiedri, audzinātāja,
skolotāja Ivleja

Ai, cik grūti, māmuliņ,
Tevi ceļā pavadīt.
Vai trīs baltas smilšu saujas
Varēs tevi sasildīt?
Šajā sāpju un atvadu brīdī esam
līdzās un izsakām patiesu līdzjūtību
**Ligitai Spridzānei un pārējiem
tuviniekiem**, pavadot **MĀMIŅU**
mūžības ceļā.
Jānis un Juris ar ģimenēm, Keiši
Briežuciemā, Natalja

Klusa paliek istabiņa,
Vēl klusāks pagalmiņš.
Apklusuši mīļie soļi,
Zudis mātes padomiņš.

Izsakām sirsnīgu līdzjūtību **Andrim
Spridzānam**, mīļo **MĀMIŅU**
pavadot Dieva valstībā.
Jānis Strapcāns, Balvu novada
veterānu komanda vieglatlētikā

Lēni, lēni, klusi, klusi,
Šodien aizej dusēt, māt,
Rīta saule, mīļi vārdi,
Nespēj tevi modināt.

Izsakām līdzjūtību **Andrim
Spridzānam ar ģimeni**, no
MĀMIŅAS uz mūžu atvadoties.
Mājas Vecmūiža iedzīvotāji

Boltu myžu nūdzeivovi,
Daudz darbeņu padareji, –
Lai nu vīgli Zemes muote
Puorkluoj tovu augumeņu.

Sāpju brīdī izsakām visdziļāko
līdzjūtību **Ligitai Spridzānei un
ģimenei, MĀMIŅU, VECMĀMIŅU**
mūžības ceļā pavadot.
Baltinavas vidusskolas kolektīvs

... Tavam mūžam atvadu dziesmu
dziedās vējš kapsētās slaidajās
priedēs ...
Visdziļākā līdzjūtība **ģimenei,
MODRI VĪTOLU** baltajā mūžības
ceļā pavadot.
Balvu novada Izglītības pārvalde

Es aizeju un tomēr palieku – gan
baltajā saulē,
Gan zilajā jūrā, gan šalcošā vējā –
esmu pie jums... (Ā.Elksne)

Izsakām dziļu līdzjūtību **visiem
tuviniekiem, ŅINU KRAVALI** Dieva
valstībā pavadot.
Valsts ieņēmumu dienesta bijušie
kolēģi Balvos

Tie savādie skumju mirkļi...
Tad palīdzēt var tikai viens,
Ja kādu atmiņu gaišu
Tu savā dvēselē sien. (K.Apškrūma)

Skumstam kopā ar **Lāsmu
Spridzāni**, mīļo **VECMĀMIŅU**
mūžībā pavadot.
Izglītības pārvaldes kolektīvs

Man laikam tevis trūks vienmēr,
Pat tad, kad pārpilnība valdis,
Kad bites ziedos rāmi dūks,
Man tieši tevis ļoti trūks. (I.Puidze)

Izsakām līdzjūtību **Andrim un
Dacei Spridzāniem, MĀMIŅU,
VĪRAMĀTI** kapu kalniņā pavadot.
Dace Ivanova, Māra Pilāne,
Silvija un Biruta

Nošalc vēsma,
Mierīga lai dusa,
Lai ir viegla Tēvu zemes smiltis!
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Ligitai un tuviniekiem.
Dalāmie Jūsu bēdās, mīļo
māmuļu **LEONTĪNU SPRIDZĀNI**,
mūžīgā mierā pavadot.
Bijušie klasesbiedri, audzinātāja,
skolotāja Ivleja

Pēkšņi izdziest ieceres un sapņi,
Apklust līdzdzīvošanas prieks
Savu mīļo gaitām...
Daudz kas paliek nepateiktis.
Kad negaidīti mūžības ceļā devies
MODRIS VĪTOLS, lai mūsu
līdzjūtības vārdi stiprina **Lindu**,
meitas un visus tuviniekus.
Novada domes šoferi: Imants,
Rolands, Andris K.

Viens otram mēs tikai uz laiku.
Kā sniega pārslīnās matos,
Kā laiņķas pāri upēm.
Mēs iedoti tikai uz laiku...
(M.Laukmane)

Pašā vasaras pilnbriedā aprāvis
viens skaists un skanīgs mūžs.
Nežēlīgi isu laiku liktenis ir atvēlējis
būt kopā ar mums mīlošam vīram,
gādīgam tētim, lieliskam brālim,
labam draugam un kolēģim
MODRIM VĪTOLAM.

Prāts neļauj noticēt un saprast...
Lai gaišs ceļš mūžībā, Modri! Mūsu
visdziļākā līdzjūtība **dzīvesbiedrei
Lindai, meitām un pārējiem
tuviniekiem**.
Nikuljūnu un Plauču ģimenes

Es visu atstāju jums-
Savas skumjas un prieku, kas bijis,
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums kā raibs
dzīpars vijies. (V.Kokle-Liviņa)

Sērojam par mūsu kora dalībnieka
MODRA VĪTOLA negaidīto
aiziešanu mūžībā un izsakām
visdziļāko līdzjūtību kora vadītājam un
ērģelnieci **Lindai Vitolai ar
ģimeni**.
Tilžas katoļu baznīcas koris

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtās
zemes takām,
Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet.
Uz mūžu ardievas tev skumji
sakām,

Kaut ilgi vēl tev bija iet un iet.
Kad dzīves grāmatai liktenis aizvēris
pēdējo lappusi, izsakām dziļu
līdzjūtību baznīcas kora vadītājam
Lindai Vitolai ar ģimeni, VĪRU un
TĒTI mūžībā pavadot.
Tilžas katoļu draudze un priesteris
Filips Davidovičs

Es neaizeju pavisam,
Es palieku kokos, puķēs un
dziesmās,
Savā dzimtajā zemē
Un mīļo sirdīs.

Dalāmie Tavās bēdās, **Linda**, un
izsakām patiesu līdzjūtību **meitām
Lainei, Lāsmai un citiem
tuviniekiem, MODRI VĪTOLU**
mūžībā pavadot.
Tilžas pamatskolas kolektīvs

Es aizeju, kaut viss te ļoti patik
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt,
Varbūt tur brīnumu var satikt,
Ko te man dzīve neatļāva gūt.

Skumjās esam kopā un izsakām
līdzjūtību **sievai Lindai, meitām
Lainei un Lāsmai un pārējiem
tuviniekiem, MODRI VĪTOLU**
mūžībā pavadot.
Skaidrite, Daiga, Indra, Ainārs,
Jānis Gusts

Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm –
Deg, kamēr nenopūš vējš.
(V. Kokle-Liviņa)

Izsakām līdzjūtību **Lindai, Lāsmai,
Lainei, VĪRU, TĒVU** pavadot kapu
kalniņā.
Lilīta G., Anita, Ansis

Kad saplauks dārzā ziedi,
Visskaistākos nesišu tev,
Un dziesmu, ko dziedājam kopā,
To sirdī glabāšu sev.

Mūsu patiesā līdzjūtība skolotājam
Lindai Vitolai, vīru
MODRI VĪTOLU mūžībā pavadot.
Tilžas pamatskolas vokālā
ansambļa "Varbūt" bērni un vecāki

Trīs saujas vasaras, dzimtenes
vasaras
Dodiet man līdzī, kad šī saule riet.
Nevajag nopūtu, nevajag asaru!
Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied!

Skumjās noliecām galvas un
izsakām patiesu līdzjūtību
tuviniekiem MODRI VĪTOLU
mūžībā aizvadot.
Tilžas vēlēšanu komisijas bijušie
kolēģi

Kad acs ar asarām pieljusi,
Nāc, Dievs, mums mieru sirdī liet.
(A.Lūsis)

Izsakām līdzjūtību **Lindai Vitolai un
tuviniekiem** sakarā ar
MODRA VĪTOLA aiziešanu
mūžībā.
Tilžas pagasta pārvaldes kolektīvs

Vēl bija jādzīvo,
Vēl jāskata bija daudzu dienu
spožums
Un klusās naktīs sapņiem jāļaujas.
Vēl daudz bij' ņemams, dodams,
mijams,
Bet stunda nolikta bij' dvēselei,
Kad mieru rast. (Rainis)

Skumju brīdī mūsu patiesā līdzjūtība
**sievai Lindai, meitām,
MODRI VĪTOLU** mūžības ceļā
pavadot.
Bijušie kolēģi Balvu novada
pašvaldības domē

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav nākotnes, ir tikai vēju balss...
(N.Dzirkale)

Izsakām līdzjūtību **tuviniekiem,
MODRI VĪTOLU** mūžīgā mierā
pavadot.
Raina 48 A mājas iedzīvotāji

Ir mirkļi, kad arī eņģeļi raud.
To asaras gluži kā pērlas
Laika stundeni sastingst,
Un pasaules sirdī iekrīt kliedziens –
sāpīgs un skaudrs. (I.Nagla)

Patiesā līdzjūtība **Lindai Vitolai,
meitām un visiem mīļajiem,
MODRI VĪTOLU** pavadot mūžībā.
Balvu Kultūras un atpūtas centra
kolektīvs

Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa
sirds

Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirkst
Un tukšas kā klajums kļūst mājas.
(A.Vējāns)

Skumju un atvadu brīdī mūsu
patiesā līdzjūtība **Lindai un
meitām**, pavadot vīru, tēti
MODRI VĪTOLU mūžības ceļā.
Kvitku ģimene, Astrīda I.

Prāts negrib noticēt,
Sirds nesaprot,
Kam pēkšņi apdzisusi
Tava diena... (K.Apškrūma)

Sērojam kopā ar **Lindu un meitām,
mīļoto vīru, tēvu MODRI VĪTOLU**
smiltajā pavadot.
Balvu Mūzikas skolas kolektīvs

Kad saplauks dārzā ziedi,
Visskaistākos nesišu tev,
Un dziesmu, ko dziedājam kopā,
To sirdī glabāšu sev.

Mūsu patiesā līdzjūtība skolotājam
Lindai Vitolai, vīru
MODRI VĪTOLU mūžībā pavadot.
Tilžas pamatskolas vokālā
ansambļa "Varbūt" bērni un vecāki

Trīs saujas vasaras, dzimtenes
vasaras
Dodiet man līdzī, kad šī saule riet.
Nevajag nopūtu, nevajag asaru!
Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied!

Skumjās noliecām galvas un
izsakām patiesu līdzjūtību
tuviniekiem MODRI VĪTOLU
mūžībā aizvadot.
Tilžas vēlēšanu komisijas bijušie
kolēģi

Kad acs ar asarām pieljusi,
Nāc, Dievs, mums mieru sirdī liet.
(A.Lūsis)

Izsakām līdzjūtību **Lindai Vitolai un
tuviniekiem** sakarā ar
MODRA VĪTOLA aiziešanu
mūžībā.
Tilžas pagasta pārvaldes kolektīvs

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers tev spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi
Teic padomu un ceļa maizi dod.
(J.Silazars)

Laine, gan domās, gan sirdīs
esam kopā ar **Tevi un Tavu
ģimeni** šajā skumjajā brīdī,
pavadot **TĒTI** mūžībā.
Ieva un Zarema ar ģimenēm

Tu visu atstāji mums –
savas skumjas un prieku, kas bijis,
savu darbu un domas, kas kopā šai
dzīvē
ar mums kā raibs dzīpars vijies.
(V.Kokle-Liviņa)

Kad vasaras ziedos list asaru lāses
un jāsaka pēdējās ardievas mūsu
kolēģim **MODRIM VĪTOLAM**,
skumstam un izsakām patiesu
līdzjūtību **sievai, meitām un
tuviniekiem**.
Kolēģi Balvu novada administrācijā

Cilvēks kā mirdzoša zvaigzne
Debesu plašumā mīt.
Ne zināt mums stundu, ne brīdi,
Kad dziestoša lejup tā krīt.

Mūsu klusa un patiesā līdzjūtība
negaidītajā sāpju brīdī **Lindai,
meitām un visiem tuviniekiem**,
pavadot **MODRI VĪTOLU** kapu
kalniņā.
Tehniskās nodaļas kolēģi un Igors

... skumjas starp vasaras
saulainām dienām
uz ziedošām pļavām krīt.
Skumjš ir atvadu lietus pat tad,
kad saule spīd.
(H.Skuja)

Mūsu klusa un patiesā līdzjūtība
**Lindai Vitolai, meitām un
tuviniekiem**, mīļo **VĪRU, TĒVU**
mūžības ceļā pavadot.
Balvu Mūzikas skolas kora klases
un ansambļa audzēkņi un viņu
vecāki

... pie mūsu jaunības slitas
sen citi kumeļi zviedz,
un dzērves arī ir citas,
kas, vasaru aiznesot, kliez.

Atvadu brīdī klusa līdzjūtība **Dzintrai
un pārējiem tuviniekiem**, pavadot
DAGMĀRU mūžībā.
Kaimiņiene Maruta

Izdziest mūžs kā svecēs liesma,
Izdeg tā kā saules stars,
Apklust tā kā laba dziesma,
Kas vairs sirdi neaizskar.
(J.Simbārdis)

Skumju brīdī izsakām patiesu
līdzjūtību **tuviniekiem,
ŅINU KRAVALI** mūžības ceļā
pavadot.
Balvu pensionāru biedrība

Izdziest mūžs kā svecēs liesma,
Izdeg tā kā saules stars,
Apklust tā kā laba dziesma,
Kas vairs sirdi neaizskar.
(J.Simbārdis)

Skumju brīdī izsakām patiesu
līdzjūtību **tuviniekiem,
ŅINU KRAVALI** mūžības ceļā
pavadot.
Balvu pensionāru biedrība

Izdziest mūžs kā svecēs liesma,
Izdeg tā kā saules stars,
Apklust tā kā laba dziesma,
Kas vairs sirdi neaizskar.
(J.Simbārdis)

Skumju brīdī izsakām patiesu
līdzjūtību **tuviniekiem,
ŅINU KRAVALI** mūžības ceļā
pavadot.
Balvu pensionāru biedrība

Izdziest mūžs kā svecēs liesma,
Izdeg tā kā saules stars,
Apklust tā kā laba dziesma,
Kas vairs sirdi neaizskar.
(J.Simbārdis)

Skumju brīdī izsakām patiesu
līdzjūtību **tuviniekiem,
ŅINU KRAVALI** mūžības ceļā
pavadot.
Balvu pensionāru biedrība

Izdziest mūžs kā svecēs liesma,
Izdeg tā kā saules stars,
Apklust tā kā laba dziesma,
Kas vairs sirdi neaizskar.
(J.Simbārdis)

Skumju brīdī izsakām patiesu
līdzjūtību **tuviniekiem,
ŅINU KRAVALI** mūžības ceļā
pavadot.
Balvu pensionāru biedrība

Vaduguns
Indekss 3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T. 26707934;
Z.LOGINA - T. 29203754; I.ZINKOVSKA - T. 28319682;
M.SPRUDŽĀNE - T. 27832538; I.TUŠINSKA - T. 27145837;
A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORE S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv
Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
M.I.ŽOGOTA
Iespīests SIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 2190